

ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ¹

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Ε. επί των αιρέσεων.

(Β' μέρος)

4. Θεωρητική βάση της παραθρησκείας.

Είναι ασφαλώς εκτός των πλαισίων της παρουσίας μελέτης ή αναφορά στις διδασκαλίες των επί μέρους ομάδων. Άλλωστε η πληθώρα των ομάδων αυτών και η διαφορετικότητα στις διδασκαλίες τους καθιστά τοῦτο ἀπολύτως ἀδύνατον. Αυτό ισχύει κυρίως για τις ομάδες της “Νέας Έποχής”. Έστω ως παράδειγμα, η άγεφύρωτη διαφορά μεταξύ της διδασκαλίας μιᾶς γκουρουϊστικής ομάδος, πού λατρεύει ένα γκουρού ως “χριστό” (και τέτοιοι υπάρχουν πολλοί σήμερα: Μούν, Σάϊ Μπάμπα, Μαϊτρέγια, Ίμάμ Μαχντί, Αούν Βεόρ, Μοριά κ.ά.) και μιᾶς νεοπαγανιστικής ομάδας (κι ἐδῶ ὑπάρχουν πολλές) πού κηρύσσει τήν λατρεία τοῦ «Δωδεκάθεου» ἢ μιᾶς νεοσατανιστικής, πού λατρεύει τόν σατανά.

Ἐπειδή ὅμως οἱ ομάδες αὐτές ἐντάσσονται ὅλες στό ρεῦμα τῆς “Νέας Έποχής”, νομίζω ὅτι θά ἦταν χρήσιμο καί ἀναγκαῖο νά ἀναφερθῶ ἐπιγραμματικά στις κυριώτερες δοξασίες τῆς, διότι αὐτές ἀποτελοῦν τήν θεωρητική βάση ὄλων τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων.

Ἡ “Νέα Έποχή”, λοιπόν, δέν εἶναι μιᾶ συγκεκριμένη ὀργάνωση καί δέν εἶναι καθόλου νέα. Εἶναι ἓνα παγκόσμιο κίνημα (ἄχι μόνον θρησκευτικό) πού στηρίζεται στόν ἀποκρυφισμό καί στήν ἀστρολογία. Ἔχει τίς βάσεις τῆς στήν Θεοσοφία τῆς ἀποκρυφίστριας Ἑλενας Μπλαβάτσκυ (ιδρύτρια τῆς Θεοσοφικῆς Σχολῆς-19ος αἰῶνας) καί κηρύσσει μιᾶ παγκόσμια θρησκεία (συγκρητισμός). Βασικές διδασκαλίες τῆς εἶναι: α)

ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀπρόσωπος καί ταυτίζεται μέ τήν “ζῶσα ἐνέργεια τοῦ σύμπαντος”. Τά πάντα εἶναι “Ἐν”, τά πάντα εἶναι “θεός” καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ τελειότερη ἐκδήλωση τοῦ συμπαντικοῦ αὐτοῦ ἀπρόσωπου “θεοῦ”, εἶναι δηλαδή “θεός” κατ’ οὐσίαν. β) Κατά συνέπεια, ὁ ἄνθρωπος ἀναγκάζεται σέ μιᾶ ἐξελικτική πορεία αὐτοπραγματώσεως καί αὐτοσωτηρίας, μέσῳ διαφόρων τεχνικῶν, ὅπως εἶναι ὁ διαλογισμός, ἡ γιόγκα καί ἰδιαιτέρως ἡ μετενσάρκωση, ἡ ὁποία καθορίζεται ἀπό τόν αἰώνιο νόμο τῆς αἰτίας καί τοῦ ἀποτελέσματος, γνωστοῦ ὡς “κάρμα”. γ) Δέν ὑπάρχει διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ αὐτοῦ νομίσματος. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά κάνει ὅ,τι αὐτός ὁ ἴδιος θεωρεῖ ὡς ἠθικό καί καλό, αὐτός εἶναι ὁ νόμος.

Εἶναι νομίζω περιττό νά ἀναλύσουμε πόσο ἀντίθετες εἶναι οἱ δοξασίες αὐτές πρὸς τήν χριστιανική διδασκαλία.

5. Αἷτια.

Ἄν θά θέλαμε νά ἀναζητήσουμε τά αἷτια πού ὀδηγοῦν νέους κυρίως ἀνθρώπους στά δίπτυα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων νομίζω ὅτι θά τά ἐντοπίζαμε πρῶτιστως ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει μιᾶ γνήσια σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεόν. Πολύ περισσότερο ὅταν αὐτή ἡ σχέση γίνεται ἀνταρσία κατά τοῦ Θεοῦ («**εὐαγγέλιο τοῦ ὄφους**»). Σ’ αὐτές τίς περιπτώσεις ὁ ἄνθρωπος φτιάχνει ἓνα Θεό στά μέτρα του. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπεια νά καθορίζει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος τά χαρακτηριστικά τοῦ ὑποτιθεμένου «θεοῦ» του - συνήθως κατασκευάσμα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καί τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν - καί ἀπ’ αὐτόν τόν “θεόν” - κακέ-

1. Εἰσήγηση πραγματοποιηθεῖσα στό Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

κτυπο νά επιδιώκει νά καθορίζει τήν ζωή του καί τήν ήθική συμπεριφορά του.

Μεταξύ τών αιτίων τής αναπτύξεως τών νεοφανών αιρέσεων καί τής παραθρησκείας πρέπει ακόμη νά θεωρήσουμε τόν έντονο **μεταφυσικό προβληματισμό** τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί τίς ὑπαρξιακές ἀνησυχίες του καί τήν ἀναζήτηση “νοήματος ζωής”. Δέν πρέπει νά διστάσουμε νά ὁμολογήσουμε ὅτι ὁ δυτικός πολιτισμός μας καί ἡ παγκόσμια κοινότητα γενικώτερα ἀντιμετωπίζουν μιά βαθειά πολυπλευρη καί πολύμορφη κρίση, πού εἶναι κυρίως κρίση ἀξιών, γεγονός πού ἐκμεταλλεύονται οἱ παραθρησκευτικές ὁμάδες γιά νά προσφέρουν τήν “μοναδική καί σίγουρη λύση” ὅλων τών προβλημάτων.

Ἐπάρχει φυσικά καί σειρά ἄλλων αιτίων, στήν ἀνάλυση τών ὁποίων δέν μπορούμε νά ἐπεκταθοῦμε στά πλαίσια τής σύντομης αὐτῆς μελέτης, ὅπως: ὁ **ὑπαρξιακός φόβος**, ἡ **ἀνασφάλεια** καί ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ **δίψα** γιά **ἀγάπη** καί **ζεστασιά**, ἡ **περιέργεια**, ἡ **ἄγνοια**, ἡ **ἀνάγκη**, ἡ ροπή πρός τό ξένο καί τό **ἐξωτικό**, ἡ **δίψα** γιά **ἐμπειρίες**, γιά **ἡδονή**, **δόξα**, **πλοῦτο** κ.ο.κ. (βλ. π. Ἄ. Ἀλεβιζοπούλου, Νεοφανεῖς αιρέσεις καταστροφικές λατρεῖες, σ.18).

Ἡ γαλλίδα καθηγήτρια Κλαίρ Σαμπολιόν, τής ὁποίας ὁ γυιός προσχώρησε στήν σέκτα τοῦ Μούν, παρατηρεῖ: “*Τό κύριο αἴτιο πού ὠθεῖ στίς ὀργανώσεις αὐτές, δέν εἶναι μιά διδασκαλία ἢ ἕνα δόγμα, ἀλλά κάτι ἄλλο πού βρίσκουν ἐκεῖ: ἡ ἀτιμόσφαιρα*”. Μελετητές τοῦ φαινομένου ὑποστηρίζουν ὅτι: “*τέτοιες ‘λατρεῖες’ βρίσκουν γόνιμο ἔδαφος γιά νά προσελκύσουν ὁπαδούς, ὅταν ὑπάρχει ἕνα σοβαρό ρήγμα στήν κοινωνική δομή*”. Ξένος ψυχολόγος ὑποστηρίζει ὅτι: “*οἱ αιρέσεις θά ἐξακολουθοῦν νά προσελκύουν ὁπαδούς ὅσο οἱ βασικοί κοινωνικοί θεσμοί (οἰκογένεια, σχολεῖο, ἐκκλησία) ἀφήνουν σοβαρά κενά στούς νέους, πού πιστεύουν ὅτι βρίσκουν τήν πληρότητα στίς κολακεῖες ἐνός θρησκευτικοῦ ἡγέτη*” (Newsweek- Τά Νέα, 30.11.1978).

6. Προσηλυτισμός:

Ἐχει ιδιαίτερη σημασία νά γνωρίζει κανεῖς τούς τρόπους τής προσηλυτιστικῆς δραστηριότητος τών ὁμάδων αὐτῶν: Σέ κάθε χωρο τής κοινωνικῆς ζωῆς καί δραστηριότητος μπορεί νά στηθεῖ ἡ παγίδα τοῦ προσηλυτισμοῦ ἀνύποπτων ἀνθρώπων καί ἰδιαίτερος νέων. Στό δρόμο, στό λεωφορεῖο, στό ταξί, στό γραφεῖο, στό σχολεῖο, στό φροντιστήριο, στό γυμναστήριο, στό ταχυδρομεῖο, στό κομμωτήριο, στό γήπεδο, σέ μιά συναυλία ἢ ντισκοτέκ, σέ ἕνα φεστιβάλ μουσικῆς, σέ ἐκδηλώσεις ἢ πρωτοβουλίες κοινωνικῆς προσφορᾶς γιά ἀστέγους, ναρκομανεῖς, ἀναξιόπαθοῦντες, προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, πυροπροστασίας κ.π.ἄ. Ἀκόμη καί σέ δημόσιες ὑπηρεσίες, ὅπου στρατευμένοι ὁπαδοί τών νεοφανών αιρέσεων δραστηριοποιούνται συστηματικά, ἢ σέ πολιτιστικούς φορεῖς, σέ νηπιαγωγεῖα, παιδικούς σταθμούς κ.λπ. Δηλαδή δέν ὑπάρχει κανένας τομέας τής κοινωνικῆς ζωῆς πού μένει στό ἀπυρόβλητο.

Πρέπει ακόμη νά σημειώσουμε τήν ἀδίστακτη ἐκμετάλλευση ἀπό τίς σέκτες τής μοντέρνας τεχνολογίας, τοῦ Internet, τής τηλεοράσεως, τής μουσικῆς καί τών παιχνιδιῶν καί δὴ τών ἠλεκτρονικῶν γιά τήν παραπλάνηση τών νέων, ἀκόμη καί τών ἀνυπεράσπιστων παιδιῶν.

Κι ἐδῶ πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι εἶναι λάθος νά νομίζουμε ὅτι θύματα τών παραθρησκευτικῶν ὁμάδων εἶναι μόνον ἄτομα μόνον προβληματικά ἢ ἀφελῆ, ἢ μέ μειωμένες διανοητικές ικανότητες ἢ μέ οἰκογενειακά προβλήματα. Χωρίς νά ἀποκλείονται καί ἐλάχιστες περιπτώσεις πού μποροῦν νά ἐνταχθοῦν στίς παραπάνω καταστάσεις, διαπιστώνεται καθημερινά ὅτι δέν ἔχει καμμιά σημασία τό πόσο μορφωμένος ἢ εὐφής ἢ δυνατός εἶναι κανεῖς. Ἀκόμη καί ὁ θρησκευόμενος ἄνθρωπος, καί ἰδιαίτερα ὁ νέος, ὅταν ἔχει ἐπιφανειακή γνώση τής χριστιανικῆς πίστεως, κινδυνεύει νά ἐμπλακεῖ σέ τέτοιες ὁμάδες, συγχέοντας τά ἀσυμβίβαστα. Ἰδιαίτερα, περιπτώσεις ὅπως, ἡ μοναξιά, ἡ ἀπογοήτευση,

ή μελαγχολία, ή απόλυση από την εργασία, ή απομάκρυνση από τό οικογενειακό περιβάλλον, ή στράτευση ή οι σπουδές μακριά από την οικογενειακή έστία, οι διακοπές, ή παραμονή σέ νοσοκομείο, τό πένθος, ή περιέργεια, ή αναζήτηση του έξωτικού και του “διαφορετικού”, κ.ά. μπορούν νά αποτελέσουν **καταστάσεις “ύψηλου κινδύνου”**. Τότε κυρίως έπισημαίνονται τά κενά, συνδέονται αυτά μέ τό λεγόμενο “κατεστημένο” (δηλαδή την Έκκλησία, την οικογένεια, την κοινωνία) και ύπόσχονται την “σίγουρη λύση”, πού ταυτίζεται ακόμη και μέ τό καλό όλκληρης τής ανθρωπότητας. Στην συνέχεια, εφαρμόζεται από τίς ομάδες αυτές ό λεγόμενος “**βομβαρδισμός αγάπης**” και αναπτύσσονται εύκαιρίες εφαρμογής προσηλυτισμού, μέ τρόπο μάλιστα πού εύκολα μπορεί νά έξαπατήσει τόν καθένα, ένεκα τών αναρίθμητων προσωπείων πού φέρουν οι ομάδες αυτές.

7. Συνέπειες.

Η ένταξη όμως στίς ομάδες αυτές δέν οδηγεί μόνον άνύποπτες ψυχές από την όρθή πίστη στην πλάνη. Οι ποικίλοι και ύπουλοι τρόποι πού χρησιμοποιούνται για τόν άθέμιτο προσηλυτισμό όπαδών, όδηγούν τελικά σέ έγκλωβισμό τών όπαδών αυτών μέσα σέ καταστάσεις ιδιαίτερα επικίνδυνες και καταστροφικές για τό άτομο και τό κοινωνικό σύνολο. Άποτέλεσμα τών μεθοδεύσεων και τών διαφόρων τεχνικών πού χρησιμοποιούν οι ομάδες αυτές είναι συχνά ή καταστροφή τής ανθρωπίνης προσωπικότητας και αξιοπρέπειας και τών οικογενειακών και κοινωνικών σχέσεων. Τά θύματα αποκόπονται από τό οικογενειακό, επαγγελματικό και κοινωνικό περιβάλλον, τό όποιο χαρακτηρίζεται έχθρικό ή διαβολικό, και έξαναγκάζονται νά υπηρετούν τυφλά την ομάδα και τόν άρχηγό, πιστεύοντας ότι έτσι υπηρετούν τό καλό τής ανθρωπότητας. Κι' αυτό επιτυγχάνεται μέ τόν “**διανοητικό χειρισμό**” και μέ τίς διάφορες “**τεχνικές**” πού εφαρμόζονται μέσα στίς ομάδες αυτές.

Γι' αυτό πολλές παραθρησκευτικές ομάδες χαρακτηρίζονται διεθνώς ως “**όλοκληρωτικές ομάδες**”, “**ομάδες διανοητικού χειρισμού**”, “**τεχνικές για την μεταμόρφωση τής σκέψης**”, “**τεχνικές πλύσεως ψυχής**”, “**ψυχολατρείες**”, “**καταστροφικές λατρείες**” (ΗΠΑ), “**έλευθεριοκτόνες ομάδες**” (Γαλλία) κ.λπ. Στην πραγματικότητα πρόκειται για “**έμπόρους κάλπικης έλπίδας**”, “**πλασιέ του ύπερφυσικού**”, «**έμπόρους θρησκείας**» προς ίδιον όφελος, ένω μερικές άπ' αυτές τίς ομάδες προτρέπουν τούς όπαδούς τους σέ επικίνδυνη συμπεριφορά. Πώς άλλοιώς θά μπορούσε, φερειπείν, νά εκλάβει κανείς τό άρθρο του “**Κώδικα τιμής**” τής Σαηεντολογίας, τό όποιο προτρέπει: “**Ποτέ μή φοβηθείς νά βλάψεις κάποιον για μία δίκαιη αίτία**”; (Κώδικας Τιμής, άρθρο 12). Πώς είναι δυνατόν νά παροτρύνει κάποιος κάποιον νά προξενήσει βλάβη σέ κάποιον; Τί είδους βλάβη μπορεί νά είναι αυτή και ποιά ή “**δίκαιη αίτία**”, ένεκα τής όποίας νομιμοποιείται νά την προξενήσει; Άσφαλώς, αυτό μπορεί νά άποβεί και επικίνδυνο και νά όδηγήσει στην εφαρμογή μιās “**άντίστροφης ήθικης**”.

Άλλά και ή άλλαγή τής θρησκευτικής πίστεως ένός μέλους τής οικογένειας, ή όποια αναπόφευκτα έπέρχεται, δημιουργεί πληθώρα προβλημάτων προσωπικών, οικογενειακών, εργασιακών και κοινωνικών. Οι προσηλυτιζόμενοι στίς αίρέσεις, χωρίς πολλές φορές νά τό άντιληφθούν, ύφίστανται άλλοίωση τής προσωπικότητός τους, αποκόπονται από τό παρελθόν τους, τό περιβάλλον τους και τίς μέχρι τότε παραδόσεις τους, άποκτούν φονταμενταλιστική νοοτροπία και άπομονώνονται στόν δικό τους ιδίόρρυθμο τρόπο ζωής, μέ άποτέλεσμα πολλάκις την διάλυση τής οικογενείας τους και την άντικοινωνική συμπεριφορά τους.

Έκτός όμως από τίς γενικώτερες άρνητικές συνέπειες πού δημιουργούνται από την δραστηριότητα τών ομάδων αυτών, υπάρχουν και άλλες πού άφορούν ειδικότερα στην ψυχοσωματική υγεία τών θυμάτων.

Στό θύμα παρατηρούνται ένιότε: περιορισμένη χρήση της γλώσσας (λεξιπενία) και στερεότυπες απαντήσεις, παράξενη συμπεριφορά, έξασθένιση της προσωπικής σκέψης και κρίσης, αδυναμία διατήρησης των πρίν τήν ένταξη στην όργάνωση άναμνήσεων κ.λπ. Άκόμη, καταγράφονται και όργανικές βλάβες, όπως έρπητες όλων των ειδών, χρόνιες κακώσεις, **αυτοκτονίες** άτομικές και όμαδικές (βλ. κείμενα Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Όμάδες άσυμβίβαστες με τήν Όρθόδοξη Πίστη, σελ. 92 έξ.). Σημειώνουμε έδω μερικές μόνον άπό τίς πολλές περιπτώσεις περισσοτέρων άπό 25 καταγεγραμμένων όμαδικών αυτοκτονιών: Γουϊάνα - Τζίμ Τζόουνς 1978 (940 θύματα), Γουάκο Τέξας - Ντέβιντ Κορές 1993 (85 θύματα), Έλβετία - Λύκ Ζιρέ 1995 (48 θύματα), Σόκο Άσαχάρα - Τόκιο 1995 (11 νεκροί, 5000 δηλητηριάσεις), Ουράνια Πύλη 1997 (38 θύματα), Ουγκάντα 1999 (980 θύματα), για νά άναφέρουμε μόνον τίς σημαντικότερες. (Μερικές άπό τίς περιπτώσεις αυτές έχουν διαδραματιστεί μέσα σέ όμάδες πού αυτοχαρακτηρίζονται ως χριστιανικές). Καί φυσικά δέν λείπουν οι “τελετουργικές” άνθρωποθυσίες.

Είμαι φανερό ότι έδω βρισκόμαστε μπροστά σέ ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα. Καί ως τέτοιο έχει χαρακτηριστεί και άντιμετωπίζεται άπό διεθνείς όργανισμούς, όπως είναι τό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και άρκετές κυβερνήσεις Ευρωπαϊκών χωρών.

8. Οι αίρέσεις και οι σέκτες σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα.

Όπως γίνεται φανερό άπό τά παραπάνω ή δραστηριότητα των “νεοφανών αίρέσεων” και “σεκτών” άποτελεί όχι μόνον ποιμαντικό ή έκκλησιαστικό ή θεολογικό πρόβλημα. Είμαι και, ή θά έλεγα είναι κυρίως, κοινωνικό πρόβλημα, καθόσον ή δραστηριότητα αυτή άπειλεί άξίες, θεσμούς και έννομα άγαθά. Τουτό είναι διεθνώς διαπιστωμένο

άπό ειδικούς έρευνητές γι’ αυτό και κατά τήν άντιμετώπισή του πρέπει νά λαμβάνεται τουτό σοβαρά ύπ’ όψη. Στην έγκριτη έφημερίδα *Le Monde Diplomatique*, ό Γάλλος δημοσιογράφος Μπρούνο Φουζερό, σέ άρθρο του με τίτλο «Αίρέσεις, ό Δούρειος Όπος των ΗΠΑ στην Ευρώπη..», γράφει: «Στην Ευρώπη, έδω και δέκα χρόνια, τό ζήτημα των αίρέσεων πέρασε άπό τό στάδιο του «άνησυχνητικού κοινωνικού φαινομένου» στό στάδιο του «μείζονος προβλήματος δημόσιας ασφάλειας» (Κυριακάτικη Έλευθεροτυπία, 29.7.2001).

Γίνεται έτσι σαφές ότι άρμόδιοι για τήν άντιμετώπιση του προβλήματος, ειδικά ως πρός τόν κοινωνικό του χαρακτήρα, είναι όχι μόνον οι έκκλησιαστικοί φορείς, αλλά κυρίως κρατικοί και πολιτειακοί φορείς, οι ταγμένοι νά φρουρούν τά έννομα άγαθά, τήν πολιτική και θρησκευτική έλευθερία του πολίτου τήν σωματική και διανοητική του άκεραιότητα και υγεία, τήν περιουσία του και τά λοιπά άτομικά δικαιώματά του. Νομίζω ότι τό μέγεθος της κοινωνικής άπειλής άπό τήν δραστηριότητα μερικών τουλάχιστον άπό τίς όμάδες αυτές, εκφράζουν με τόν πιο δραματικό τρόπο, τά λόγια του “μεσσία” της Σαηεντολογίας, γνωστής παλαιότερα στην Ελλάδα ως ΚΕΦΕ (Κέντρο Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδας) και σήμερα ως “Ελληνική Έκκλησία της Σαηεντολογίας”, του Lafayette Ron Hubbard, ό όποιος διακηρύσσει: “Μέτρα άρεσιά στό κοινό, άνταπάρηση και δημοκρατία δέν βλέπω νά πρόσφεραν κάτι στόν άνθρωπο, εκτός άπό τό ότι τόν έσπρωξαν πιο πολύ στό βοϋρκο” (HCO Policy -Letter 1965/1980) (παρά π. Ά. Άλεβιζοπούλου, Νεοφανεϊς αίρέσεις, καταστροφικές λατρείες, σελ.281).

Στή συνέχεια θά άναφερθούμε στόν τρόπο άντιμετωπίσεως των σεκτών διεθνώς.

(στό έπόμενο τό τέλος).

Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ¹

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†).

(Α' μέρος)

Γιά νά κατανοήσουμε τήν ὀρθή προβληματική τοῦ ὅλου χώρου τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας καί προκειμένου νά καθορίσουμε τήν ὀρθή ποιμαντική στρατηγική μας, εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίζουμε τήν ὅλη διαδικασία προσηλυτισμοῦ. Μόνο ἔτσι μποροῦμε νά προσδιορίσουμε τό μνητικό στάδιο στό ὁποῖο βρίσκεται ἕνα θῦμα τῶν ομάδων αὐτῶν καί νά ἐξατομικεύσουμε τήν βοήθεια πού χρειάζεται. Μόνο τότε θά εἶναι ἡ παρέμβασή μας δραστική.

Ἡ πρώτη ἐπαφή

Ἡ πρώτη ἐπαφή μέ ὑποψήφια θῦματα γίνεται μέ ποικίλους τρόπους. Ἀναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

Στήν ὁδό Πατησίων ἢ κάπου ἄλλου, ἕνας ἄνδρας δίνει σέ νεαρή γυναίκα ἕνα ἔντυπο μέ 200 ἐρωτήσεις καί τήν καλεῖ νά ἀπαντήσει σ' αὐτές τίς ἐρωτήσεις, γιά ἕνα «δωρεάν τεστ προσωπικότητας». Ἡ νεαρή γυναίκα πληροφορεῖται ἀπό τό «Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος» (ΚΕΦΕ) ὅτι ἔχει ἐνδιαφέρουσα προσωπικότητα, πού ὅμως πρέπει ὁπωσδήποτε νά βελτιωθεῖ. Τήν παρέμπουν στό ἀρμόδιο πρόσωπο, ὅπου τῆς προσφέρεται ἕνα σεμινάριο ἐπικοινωνίας σέ «τιμή εὐκαιρίας». Ἀκολουθοῦν ἄλλα, ὅλο καί ἀκριβότερα σεμινάρια, τῆς προσφέρονται βιβλία, πού πρέπει νά ἀγοράσει καί νά ἐπεξεργαστεῖ. Ἄν ἡ νεαρή γυναίκα ὑπογράψει ἕνα συμβόλαιο, γίνεται μέλος τοῦ ΚΕΦΕ, δηλαδή τῆς Mission Ἑλλάδος, πού ὑπάγεται στήν «Ἐκκλησία τῆς Σαηεντόλοτς».

Μπορεῖ ἀκόμη νά προσφερθεῖ τό ἀκόλουθο ἐλκυστικό φέϋ-βολάν:

«Θέλεις ἀπασχόληση; Τό Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας δέχεται αἰτήσεις ἀπό ἄτομα πού ἔχουν γνώσεις ἢ πού θέλουν ν' ἀποκτήσουν γνώσεις σέ:

- Ἐπικοινωνίες...
- Μάρκετινγκ
- Ἀρχεῖα
- Βιβλιοπωλεῖο
- Διάδοση
- Ταμεῖο...

Τό ἀποτέλεσμα εἶναι τό ἴδιο: ὀδηγεῖται στήν Σαηεντόλοτς. Μετά ἀπό τήν «ἐκπαίδευση» στή Mission Ἑλλάδας, μπορεῖ νά τοῦ προταθοῦν «ἀνώτερες σπουδές» στή Δανία, στό Εὐρωπαϊκό κέντρο τῆς ὁργάνωσης καί ἀργότερα στήν Ἀμερική, γιά νά καταλήξει τελικά στή λεγόμενη «Θαλάσσια Ὁργάνωση». Ἕνα «ταξίδι» πού ἴσως δέν ἔχει ἐπιστροφή.

Ἕνας νέος ἄνδρας 30 χρονῶν διαβάζει σέ ἐφημερίδα γιά ἕνα κέντρο πού προσφέρει ἐκπαίδευση γιά συμβούλους. Ἐκεῖ δημοσιεύεται καί ὁ ἀριθμός τηλεφώνου. Ὁ ἀναγνώστης, πού τήν στιγμή ἐκείνη εἶναι ἄεργος, ἐνδιαφέρεται. Πηγαίνει στό Κέντρο καί τοῦ προσφέρεται ἕνα Σεμινάριο Ἐπικοινωνίας. Καί αὐτός καταλήγει στήν Σαηεντόλοτς.

Στό περιοδικό Prosperity ², πού ἐκδίδει ἡ WISE International, μία ὁργάνωση τῆς Σαηεντόλοτς, ὁ Patrick Valdin, Executive Director τῆς U-MAN International δήλωσε:

«Στό τελευταῖο γεγονός τοῦ IAS ἡ Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας Ἀθηνῶν χαρακτηρίστηκε σάν ἡ ταχύτερα ἐξαπλωνόμενη ἱεραποστολή στόν πλανήτη.

Ὁ παράγων ὁ ὁποῖος συμβάλλει κυρίως σ' αὐτό τό γεγονός, εἶναι ἡ U-MAN Ἑλλάς,

1. Ἀπό τό βιβλίό του: «Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων. Προβληματική καί στρατηγική». Ἔκδοσις Π. Ε. Γ.

2. Prosperity 1992, σελ. 6.

ή οποία εισάγει 15-30 άτομα εβδομαδιαίως στις γραμμές της ίεραποστολής (mission), μέσω εισαγωγικών σεμιναρίων στο OCA (Oxford Capacity Analysis).

Prosperity: Σέ τί αποδίδετε την έπιτυχία της U-Man;

Patrick: Η αιτία αυτής της συντριπτικής έπιτυχίας όφείλεται στο ότι οι πελάτες της U-MAN έντυπωσιάζονται άρα πολύ μέ την τεχνολογία του OCA. Αυτοί που τυγχάνει να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες της U-MAN για κάποιο χρονικό διάστημα έχουν αντιληφθεί ότι υπάρχει καλύτερη άτμόσφαιρα μέσα στην εταιρεία, ύψηλότερη παραγωγικότητα και έμπιστο προσωπικό, λιγώτερη άντικοινωνική συμπεριφορά.

Μιά άλλη αιτία είναι ότι οι πελάτες μας άντιλαμβάνονται ότι οι υπηρεσίες που προσφέρουμε είναι μοναδικές και άποτελεσματικές.

Γιά παράδειγμα, καθημερινώς ή U-MAN άντιμετωπίζει τις συνέπειες της ψυχιατρικής επιδράσεως στον κόσμο των έπιχειρήσεων.

Πάνω άπό 10.000 άπό τους πελάτες μας έχουν έπιβεβαιώσει ότι υπάρχει άμεση σχέσις μεταξύ του άνεπιθύμητου έπιπέδου παραγωγής που άνεκαλύφθη σε μεγάλες εταιρείες και στην παρουσία ψυχωτικών άτόμων στις γραμμές τους.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα εταιρειών οι όποιες άφου άναγνώρισαν ότι τό OCA είναι πιο άποτελεσματικό έργαλειό αξιολόγησης, άπέλυσαν αυτούς που άντιμετώπιζαν ψυχολογικά προβλήματα άπό τό προσωπικό τους.

Καί όμως ή U-Man Hellas άρνεϊται ότι έχει άκόμα και την έλάχιστη σχέση μέ την Σαηεντόλοτζυ!

Σέ έστιατόρια ύγιεινής διατροφής άσκούν προσηλυτισμό ίνδουϊστικές και βουδιστικές ομάδες διαλογισμού, που ύπόσχονται την άνανάλυση του άληθινού έαυτού.

Διάφορες προσφορές γιόγκα μπορούν να άνοιξουν τό δρόμο γιά ίνδουϊστικές άντιλή-

ψεις. Έσωτεριστικές και άποκρυφιστικές ιδέες διαδίδονται μέ είκονογραφημένα περιοδικά και μέ τόν φθηνό Τύπο. Οι δυνατότητες να έλθει κανείς σε έπαφή μέ τό θρησκευτικό - κοσμοθεωριακό σκηνικό είναι πολλές, όπως και οι ίδιες οι προσφορές, οι όποιες ύπάρχουν σήμερα σ' αυτή την «άγορά».

Κατά την πρώτη έπαφή, συνήθως, δέν άποκαλύπτεται ή άληθινή ταυτότητα της κάθε ομάδας. Τό ύποψήφιο θύμα προσκαλείται γιά μικρή παραμονή στην ομάδα χωρίς να γνωρίζει άπολύτως τίποτα γιά τους άληθινούς σκοπούς της. Οι όπαδοί του Κορεάτη ψευδομεσσία Σάν Μυούνγκ Μούν, λόγω χάρη, λέγουν: «Είμαστε μία χριστιανική συντροφιά» ή κάτι παρόμοιο.

Πολλές ομάδες, όπως ή «Άρμονική Ζωή», ή Σαηεντόλοτζυ, ή Νέα Άκρόπολη, ή Brahma Kumaris και πολλές άλλες ύποστηρίζουν ότι τά μέλη τους είναι Όρθόδοξοι χριστιανοί ή έγιναν καλύτεροι Όρθόδοξοι μέ τις τεχνικές των ομάδων! Αυτό φυσικά δέν θά τους έμποδίσει αύριο, άν κρίνουν ότι έξυπηρετεί καλύτερα τό σκοπό, να αλλάξουν τό καταστατικό τους και να δηλώσουν μέ θράσος ότι είναι Έκκλησία και συνεπώς προστατεύονται άπό τις διεθνείς συμβάσεις και άπό τό Έλληνικό Σύνταγμα!

Η διαδικασία

1. Στά πλαίσια της πρώτης έπαφής, ύστερα άπό την έπίσκεψη του ύποψηφίου θύματος στο κοινόβιο ή σε άλλο χώρο, δημιουργείται κάποια ψυχολογική έξάρτηση και βαθμιαία άσκείται πίεση γιά άπομάκρυνση άπό τό περιβάλλον, δηλαδή την οικογένεια, τους φίλους, τις σπουδές, τό έπάγγελμα, μετακίνηση στο έσωτερικό ή σε άλλη χώρα. Η πίεση αυτή, σε μερικές ομάδες, άκολουθει σε μετέπειτα στάδιο, άφου ή ψυχολογική έξάρτηση μεγαλώσει και δημιουργηθεί ή κατάλληλη «ύποδομή» γιά άσκηση πνευματικής τρομοκρατίας.

2. Άκολουθει ό «ένδογματισμός» ή ή «κατήχηση». Οι ολοκληρωτικές αίρέσεις και

παραθρησκευτικές ομάδες έχουν τελειοποιήσει τό σύστημά τους, μέ σκοπό τόν πλήρη έλεγχο τής σκέψης: Συνεχή μαθήματα αναφορικά μέ τό «δόγμα», περιορισμός τήν ήμέρα καί τήν νύχτα, ώστε νά μήν έχει κανείς τή δυνατότητα νά σκεφθεῖ μόνος, βίαιη γλώσσα, πού στηρίζεται στόν έκβιασμό καί στό φόβο, έλλειψη ύπνου, ελάττωση τής τροφής, μονόπλευρη εκπαίδευση καί ταυτόχρονη μονοπώληση τής πληροφόρησης από τό «μεσσία» τής οργάνωσης. Στίς διάφορες ομάδες υπάρχουν φυσικά ποικίλες παραλλαγές.

Η Wendy Ford, πού παγιδεύτηκε σέ μία ομάδα επί 7 χρόνια, στό βιβλίο της «Μερικές σκέψεις περί αποκαταστάσεως»³ αναφέρει πώς τό κλειδί στόν έλεγχο του ατόμου πού βρίσκεται μέσα στην ομάδα είναι ο έλεγχος τής πληροφόρησης. «Όσον αφορά έμένα δέν μου επιτρέπονταν νά κάνω “κοσμικές” διακοπές, ν’ ακούω “κοσμική” μουσική, νά διαβάζω βιβλία, εφημερίδες, νά βλέπω τηλεόραση, φίλους, συγγενείς, συναδέλφους καί άλλα πολλά».

Σέ άλλο σημείο ή W. Ford αναφέρει: «Όταν ζεις σέ μία λατρεία, ή ταυτότητά σου ή ή προσωπικότητά σου αλλάζουν, γιατί σου επιβάλλουν μία άλλη προσωπικότητα. Η ομάδα ισχυροποιεί καί δυναμώνει αυτή τήν κατάσταση μέσω του διαλογισμού καί τής ψαλμωδίας, μέσω περιορισμού τής γλώσσας καί τής πληροφόρησης καί από τίς έξωτερικές πηγές καί έσωτερικά, μέ τό νά απομονώσει τό θύμα από ορισμένες διανοητικές λειτουργίες, όπως ή λογική καί ή σκέψη. Ο παλιός σου εαυτός είναι θαμμένος καί περιμένει νά ελευθερωθεῖ όπως ένα πουλί μέσα στό κλουβί».

3. Άπασχόληση στό «έργο», ιδιαίτερα σέ συσχετισμό μέ τήν συλλογή χρημάτων. Πολλές ομάδες υποχρεώνουν τούς οπαδούς νά συλλέγουν χρήματα στους δρόμους, νά πουλούν μικροαντικείμενα ή νά εργάζονται στίς επιχειρήσεις τους μέ μισθούς πείνας. Πι-

στεύουν ότι κατ’ αυτόν τόν τρόπο συμβάλλουν στην προώθηση του έργου τής ομάδας, δηλαδή στην «σωτηρία τής ανθρωπότητας». Αυτό γίνεται έμμονη ιδέα καί οι οπαδοί συμμετέχουν σέ ανταγωνισμούς για νά φθάσουν τά καθορισμένα όρια «απόδοσης» πού θέτει ή ομάδα. Αυτά τά χρήματα χρησιμοποιούνται για νά πλουτίζουν οι «αρχηγοί» καί για τήν έξάπλωση τής ομάδας. Όμως αν κάποιος δέν ανταποκριθεῖ στά «κατώτερα όρια» καί δέν συλλέξει ένα ορισμένο ποσό, διακατέχεται από ένοχές καί από συναίσθημα κατωτερότητας.

4. Άκολουθεῖ ή έσωτερική πειθαρχία. Οι ομάδες αυτές διαθέτουν ολοκληρωτικές μεθόδους για νά εξασφαλίσουν τόν έλεγχο καί τήν συνεχή κινητοποίηση των οπαδών. Όσο πιο πολύ κριτικάρονται από τήν κοινωνία, τόσο πιο πολύ συσφίγγουν τίς τάξεις τους καί εφαρμόζουν στό έσωτερικό ένα στρατιωτικό κανόνα. Οι αξιωματούχοι έχουν τήν ευθύνη νά έντοπίζουν τίς έντάσεις, τίς πιθανές επαναστάσεις, όποιοδήποτε «έσωτερικό έχθρο», ταυτισμένο μέ τό «Σατανά».

Μία τέτοια πειθαρχία, πού περιλαμβάνει ολοκληρωτική υπακοή στόν αρχηγό, φυσικές στερήσεις, ιεραρχικό κώδικα, τιμωρίες, επιτρέπει στους υπευθύνους νά υπολογίζουν σέ άκρα ύποταγή, πού μπορεί νά οδηγήσει καί μέχρι στην αυτοκτονία, όπως απέδειξε ή ομαδική αυτοκτονία 923 ανθρώπων στην Γουιάνα τό 1978 ή καί ή αυτοκτονία 86 οπαδών τής αίρεσης «Παρακλάδι του Δαβίδ» τόν Άπρίλιο του 1993 στό Τέξας, μέ έντολή του ψευδομεσσία Ντίβιντ Κορές ή καί ή περιπτωση του Luck Juret στην Έλβετία καί στόν Καναδά⁴.

Η W. Ford προσθέτει πώς σέ μερικές ομάδες ουσιαστικό στοιχείο είναι καί τό σέξ. Γράφει:

«Τό θέμα αυτό είναι πολύ πιο φορτισμένο σέ ορισμένες λατρείες γιατί τό χρησιμο-

3. Some Thoughts on Recovery, Maynard MA 1990.

4. Βλέπε: π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, «Νεοφανείς αίρέσεις - Καταστροφικές Λατρείες στό φως τής Όρθοδοξίας», σ. 40-43. Έκδοση Π. Ε. Γ.

ποιοῦν γιά προσηλυτισμό ἢ ἀκόμη καί γιά νά διατηρήσουν στήν ομάδα τά μέλη τους. Πολλοί ἀρχηγοί αὐτῶν τῶν ομάδων ἔχουν σεξουαλικές σχέσεις μέ ἄτομα τοῦ ἴδιου φύλου ἢ τοῦ ἀντίθετου, ἄν καί ἔχουν διακηρύξει στους ὀπαδούς τους τήν ἀποχή!

Πολλοί πρώην ὀπαδοί δέν εἶχαν σεξουαλικές σχέσεις κατά τή διάρκεια πού ἦταν λάτρεις, ἐνῶ ἄλλοι ἐξαναγκάστηκαν στό νά ἔχουν σχέση μέ κάποιον ὀπαδό, μέ ομάδα ὀπαδῶν καί μέ τόν ἀρχηγό. Σέ μερικούς πού παντρεύτηκαν ἄτομα τῆς ομάδας ἐδόθησαν ὀρισμένες ἡμερομηνίες καί ὥρες πού ἐπιτρέπεται νά συνευρεθοῦν»⁵.

Κύπριος ὀπαδός τοῦ Ντέιβιντ Κορὲς δήλωσε στους δημοσιογράφους στίς 22.4.1993 πώς ὁ ψευδομεσσίας «παρέσυρε σέ σέξ στά ἰδιωτικά του διαμερίσματα ἀνήλικες κοπέλες. Τό συμπεραίνω αὐτό καί ἀπό τό γεγονός ὅτι τά περισσότερα ἀπό τά παιδιά μέσα στό καταυλισμό ἦταν δικά του».

Ὁ F. W. Haack, στό βιβλίο του «Οἱ Νέες Θρησκείες τῆς Νεότητος» συνοψίζει ὡς ἐξῆς τή διαδικασία προσηλυτισμοῦ νεαρῶν κυρίως ἀτόμων:

1. Ὁ νέος δέν αἰσθάνεται πώς πάνε νά τόν προσηλυτίσουν, ἀλλά πώς τόν «ἀγγίξαν».

2. Τά ἐρωτήματα πού τοῦ ἔθεσαν ἦσαν βασικά καί τόν ἀπασχολοῦσαν ἐπί πολύ χρόνο χωρίς νά λάβει ἀπαντήσεις ἢ δέν τόλμησε νά τά θέσει.

3. Τό περιβάλλον στό ὁποῖο ζοῦσε τοῦ φέρθηκε σχετικά καλά καί τόν φρόντισε, ἀλλά τόν ἄφησε ἐσωτερικά ἀνικανοποίητο. Θά μπορούσε νά εἶναι καί μέλος μιᾶς χριστιανικῆς φοιτητικῆς κοινότητας, ἀλλά καί αὐτές οἱ κινήσεις δέν ὀπλιζοῦν πάντοτε τά μέλη τους μέ θρησκευτικές ἀπαντήσεις.

4. Αὐτοί πού τόν πλησιάζουν εἶναι τῆς ἴδιας ἡλικίας· νέοι. Στήν ἐποχή τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ θά μπορούσε νά περιμένει νά δημιουργηθεῖ κάτι νέο πού θά εἶναι καλύτερο ἀπό τό παλαιό.

5. Ὁ ἄλλος, ὁ ἱεραπόστολος, προσφέρεται ὡς ἀπόδειξη γιά τήν νέα καλή κατάσταση. Κάτι τέτοιο βρίσκει κανεῖς καί στίς διαφημίσεις. Καί πράγματι, πολλά ἀπό ἐκεῖνα πού γιά πρώτη φορά βλέπουμε στίς διαφημίσεις, τά διατηροῦμε ἀργότερα, ἐπειδή ἡ διαφήμιση δέν ταυτίζεται μέ τό ψέμα. Γι' αὐτό καί μᾶς ἀρέσει.

6. Ἔχει ἕνα νέο «ἀπέναντι», πού δέν χρειάζεται νά ἐμφανιστεῖ ὡς ἀνταγωνιστής, ὅπως σέ ὅλα τά «κατεστημένα» γύρω του, στά πλαίσια τῆς προσπάθειας γιά αὐτογνωσία.

7. Ὁ δρόμος πρὸς τήν ομάδα, δηλαδή τό ὅτι ἀκολουθεῖ τόν ἱεραπόστολο, τό ἐκλαμβάνει ὡς «δικό του θέλημα», ὡς προσωπική ἀπόφαση. Καί ἄν οἱ γονεῖς στό σπίτι θυμώσουν, τότε θά ὑπερασπισθεῖ αὐτή τήν «προσωπική ἀπόφαση».

8. Ἀκολουθεῖ ἡ φάση ταύτισης. Αὐτό πού ἔλαβα μέ τή δική μου ἀπόφαση, θά τό ὑπερασπισθῶ. Γίνεται μέρος δικό μου. Πολλές συζητήσεις ἐνισχύουν τό νέο νά ταυτισθεῖ μέ τήν ομάδα, γιατί ὑπερασπίζοντας τήν ομάδα ὑπερασπίζει τόν ἑαυτό του.

9. Ἡ ομάδα ἐκλαμβάνεται ὡς «πράγματι λειτουργοῦν νέο σύστημα», ὡς «πραγματική ἐναλλακτική λύση σέ μία κοινωνία πού βαδίζει στό χάος».

Συμβαίνει κάτι σάν «βλέμμα τῆς ἀγάπης». Τό θετικό βλέπεται πιο πρόθυμα καί κοιτάζεται ἐπακριβῶς, παρὰ τά μικρά λάθη πού εἶναι κατανοητά σέ μία κοινωνία τῶν ἐχθρῶν καί τῶν ἀρνητικῶν. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ συζυγικά ζευγάρια μετά πολύχρονη καλή συμβίωση. Ἔρχεται ἕνας νέος «σύντροφος» πού τόν βλέπει κανεῖς στή λάμπουσα ὠραιότητα τῆς νέας κατάστασης καί δέν συνδέεται μ' αὐτόν κανένα γκρινιάρικο βίωμα. Καί ξαφνικά νιώθει κανεῖς νά τόν τραβάει ὁ νέος, δήθεν καλύτερος, ἐνῶ κάθε χαρακτηριστικό τοῦ παλαιοῦ, ἀπό καιρό γνωστοῦ, θεωρεῖται ἐγωιστικό καί ἀπορρίπτεται.

10. Ἡ νέα ομάδα γίνεται νέα πατρίδα. Θά «προσφέρονται οἱ ἀντιλήψεις γιά τοὺς σκοπούς καί ἐπειδή τοὺς παραδέχομαι, παραδέ-

5. W. Ford, σ. 47.

Η ΑΥΤΟΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ

του Άρχιμ. Αύγουστίνου Γ. Μύρου, Δρ. Θ.

Ἡ αἵρεση, ἡ οποιαδήποτε αἵρεση, ἐμφανίζεται στὸ περιβάλλον τῆς ὡς πανίσχυρη δύναμη. Δημιουργεῖ στὰ μέλη τῆς μία δυναμική, πὸν πολλὰς φορὲς ἐκπλήσσει καὶ προβληματίζει, ἀφοῦ τὰ ὠθεῖ νὰ δραστηριοποιῦνται μὲ ὑπερβάλλοντα ζῆλο καὶ μὲ πολλὰς θυσίες τόσο στὴν μεταξύ τους ἀλληλοβοήθεια, ὅσο καὶ στὸν ἀγώνα γιὰ νὰ διαδώσουν καὶ σὲ ἄλλους τὶς «σωτήριες» ἀντιλήψεις τους. Ἡ δυναμικὴ αὐτὴ στηρίζεται στὴν ἀμετάθετη πεποίθηση τῶν ὁπαδῶν τῆς ὅτι κατέχουν ἀπόλυτα τὴν ἀλήθεια. Ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι πὸν δέχονται ὅτι κάθε «ἐκκλησία» κατέχει ἓνα μέρος τῆς ὅλης ἀληθείας θεωροῦν τὸ δόγμα τους αὐτὸ ἀπόλυτο.

Ἡ ἀπολυτότητα ὅμως αὐτὴ τῶν μελῶν τῶν αἰρετικῶν ομάδων εἶναι καθαρὰ ὑποκειμενικὴ καὶ προσεγγίζει τὴν ἀλήθεια ἐπιφανειακὰ καὶ βραχυπρόθεσμα. Ἀντίθετα, ὅσοι ἔχουν λάβει «τὸ χρῆμα» μποροῦν νὰ προσεγγίσουν τὴν ἀλήθεια βαθύτερα καὶ μακροπρόθεσμα καὶ βλέπουν τὴν αἵρεση στὴν πραγματικὴ τῆς διάσταση, δηλαδὴ ἀπογυμνωμένη ἀπὸ κάθε πραγματικὴ δύναμη.

Ἐμεῖς θὰ περιοριστοῦμε ἐδῶ, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς βιβλικὲς μαρτυρίες, σὲ ἐκεῖνες τῶν ἁγίων Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, τοῦ βαθύτατου γνώστη καὶ ἐρμηνευτοῦ τῶν ἁγίων Γραφῶν, καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ θεολογικὰ τὸν πρῶτο.

Οἱ διακεκομμένοι αὐτοὶ μελετητὰ τοῦ φαινομένου τῆς αἵρέσεως τονίζουν ὅτι ἡ ἀδυναμία τῆς αἵρέσεως εὐρίσκεται στὴν ἴδια τῆς τὴ φύση, ἀφοῦ ἡ αἵρεση εἶναι παρέκκλιση ἀπὸ τὴν ἀποκεκαλυμμένη ὀρθὴ Πίστη. Ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «αἵρεση εἶναι ἢ μὴ ἀληθινὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν Πίστη» (Σπαράγματα Φιλοσοφικά, 18,70). Ἡ Πίστη ὡς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μία καὶ μοναδικὴ ἀλήθεια, ὅπως ἐπιγραμματικὰ τὸ ἀποκαλύπτει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Ἐφ. 4,5) καὶ εὐστοχα τὸ διατυπώνει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος «Μία βέβαια εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ὄχι πολυμερής» (Εἰς Ματθ. 47,2). Ἐπομένως κάθε παρέκκλιση ἀπὸ αὐτὴν, δηλαδὴ κάθε αἵρεση, εἶναι στὴ φύση τῆς πλάνης καὶ ψεῦδος. Τὸ ψεῦδος δὲν ἔχει πραγματικὴ ὑπόσταση, διότι ἀπλῶς εἶναι ἄρνηση τῆς πραγματικότητος. Καὶ ἐδῶ εἶναι θαυμαστὴ ἡ προσέγγιση τοῦ ἁγίου Χρυσόστομου «Ἀληθείά ἐστι τὸ ὄντως ὄν, ψεῦδος δὲ τὸ μὴ ὄν» (Εἰς Ψαλμ. PG 55,145,18) Εἶναι λοιπὸν φανερὸ ὅτι αὐτὸ πὸν δὲν ἔχει πραγματικὴ ὑπόσταση δὲν ἔχει καὶ ἀληθινὴ δύναμη. Μ' αὐτὴν τὴν προϋπόθεση ὁ ἅγιος πάλι Χρυσόστομος συμπεραίνει ὅτι «παντοῦ ἢ πλάνη συγκροῦται μὲ τὸν ἑαυτὸ τῆς καὶ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας» (Εἰς Ματθ. 89,1). Κι ἀκόμη, «Μὲ τοὺς τρόπους πὸν ἢ πλάνη χρησιμοποιεῖ γιὰ

χομαι καὶ τὸν τόπο, τὴ θέση πού μοῦ δίνει κανεὶς στὴν ομάδα. Ἀρχίζω νὰ κατακτῶ τὸ νέο δρόμο, ἀρχίζοντας ἐντελῶς ἀπὸ τὰ κάτω. Γιὰ ἓνα πρῶγμα μὲ νόημα ἐπιτρέπω νὰ ἔχουν ἀπὸ μένα ἀπαιτήσεις. Ἀφιερώνω σ' αὐτὸ ὅλες τὶς δυνάμεις μου, τὸ χρόνο μου, τὴν παρουσίᾳ μου. Αὐτὴ ἢ θυσία φαίνεται σάν πρώτη πράξη νοήματος. Γιατί ὁ τεχνικός

πολιτισμὸς εἶναι ἓνας κόσμος χωρὶς θυσίες. Αὐτὴ ἢ ἔνταξη μπορεῖ νὰ κατοχυρωθεῖ καὶ μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος, ὅπως στοὺς Κρίσνα καὶ στὰ Παιδιά τοῦ Θεοῦ»⁶.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο).

6. F. W. Haack, Die Neuen Jugendreligionen. Teil 2: Dokumente und Erläuterungen, München 1979 4, σ. 13-15.

νά πολεμήσει τὴν ἀλήθεια μὲ αὐτοὺς καταλύεται ἢ ἴδια» (Εἰς Ματθ. 84,3).

Μία ἄλλη παρατήρηση, ποὺ μπορούμε νὰ κάνουμε, εἶναι ὅτι ἡ αἵρεση ἐκδηλώνεται ὡς ἀνατροπὴ τοῦ Σχεδίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Μὲ ὅσα ἀποκάλυψε ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους φανέρωσε τὸν ἑαυτό του καὶ τὸ θεϊκό του Σχέδιο, τὸ ὁποῖο ἔθεσε σὲ ἐφαρμογὴ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ Σχεδίου στηρίζεται πρωτίστως στὴν ἀλήθεια τῆς ἀποκεκαλυμμένης Πίστεως. Κάθε παραποίηση τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ἀκόμη καὶ ἡ πιδ μικρὴ, παραμορφώνει τὸ Πρόσωπο τοῦ Θεοῦ ἢ, καλύτερα, ἀρνεῖται τελείως τὸν Θεό, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν οὐκ ἔχει» (Β΄ Ἰω. 9). Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀνατρέπεται τὸ θεῖο Σχέδιο καὶ ματαιώνεται ἡ ἀποτελεσματικότητά του, ἀφοῦ στὴν πραγματικότητα ἀπουσιάζει ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σχεδίου. Ἐὰν τὸ Σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας παρομοιασθῇ μὲ μία τέλεια ἰατρικὴ μέθοδος γιὰ τὴν θεραπεία ἑνὸς ἀσθενοῦς ἀπὸ ἔμπειρο ἰατρό, ἡ αἵρεση δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ λανθασμένη θεραπευτικὴ μέθοδος ἑνὸς ψευτογιατροῦ, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὸν θάνατο. Κι ὅπως ἡ λανθασμένη ἰατρικὴ μέθοδος εἶναι ἀπὸ μόνη τῆς ἀδύναμης, ἔτσι καὶ ἡ αἵρεση, ὡς λανθασμένη μέθοδος σωτηρίας, κρύβει μέσα τῆς τὴν ἀδυναμία. Πρόκειται γιὰ αὐτὸ ποὺ γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος γιὰ τοὺς ψευδοπροφήτες καὶ ψευτοδιδασκάλους, «θὰ εἰσαγάγουν καταστρεπτικὰς αἰρέσεις, ἀρνούμενοι ἀκόμη καὶ τὸν Κύριο ποὺ τοὺς ἐξαγόρασε, προκαλώντας ἔτσι στὸν ἑαυτό τους γρήγορη τὴν καταστροφή» (Β΄ Πέτρο. 2,1)

Μία τρίτη διαπίστωση τῶν ἁγίων πατέρων εἶναι ὅτι ἡ αἵρεση διακόπτει γιὰ τὰ μέλη τῆς τὴν ἀδιάσπαστη γραμμὴ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, αὐτῆς ποὺ συνδέει χειροπιαστὰ τὸν πιστὸ κάθε γενεᾶς μὲ τὴν πηγὴ τῆς Ἀληθείας, Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Θεάνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σωθεῖ μόνον ὅταν πραγματικὰ συναντηθῇ καὶ ἐνωθῇ μὲ τὸν Θεάνθρωπο Κύριο, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται πα-

ρὼν μὲ τὴν διαδικασία τῆς παραδόσεως καὶ τῆς παραλαβῆς, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὅ καὶ παρέλαβον ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν» (Α΄ Κορ. 15,3). Ὅταν λοιπὸν ὁ αἰρετικὸς καταργεῖ τὴν Ἱερὰ Παράδοση, ἀρνεῖται τὴν πραγματικὴ παρουσία τοῦ Θεανθρώπου στὴ ζωὴ του. Ἀποκόπτει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὅπως τὸ λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «δὲν διατηρεῖ ἐπαφὴ μὲ τὴν Κεφαλὴ ἀπ' ὅπου ὅλο τὸ σῶμα τρεφόμενον καὶ συνδεόμενον μὲ τις ἄρθρώσεις καὶ τὰ νεῦρα αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ» (Κολ. 2,19). Αὐτὸ σὲ τελικὴ ἀνάλυση γιὰ τὸν ἅγιο Χρυσόστομο σημαίνει ἀνυπαξία καὶ ἐπομένως τέλεια ἀδυναμία, ἀφοῦ «ἀπὸ ἐκεῖ (ἀπὸ τὴν Κεφαλὴ) ἔχει τὸ εἶναι καὶ τὸ καλῶς εἶναι» (Εἰς Κολ. PG 62,344). Ὅμοιάζει τότε μὲ τὸ δένδρο, τοῦ ὁποῖου ἔκοψαν τὶς ρίζες, καὶ τὸ ὁποῖο γιὰ νὰ φαίνεται ζωντανὸ τὸ πλαστικοποίησαν. Κι ὅπως ἓνα δένδρο χωρὶς ρίζες εἶναι ἀδύναμο νὰ καρποφορήσῃ, ἔτσι καὶ ἡ κάθε αἵρεση ἀποκομμένη ἀπὸ τὴν πραγματικὴ Παράδοση εἶναι χωρὶς πραγματικὴ δύναμη γιὰ σωτηρία. Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος διατυπώνει μὲ τὸν δικό του τρόπο τὴν ἀλήθεια αὐτή: «(οἱ αἰρετικοὶ), σημειῶνει, δὲν ἔχουν τὰ παλαιά, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουν οὔτε τὰ καινούργια» (Εἰς Ματθ. 10,2).

Ὅσο καὶ ἂν ἡ αἵρεση φαίνεται στοὺς πολλοὺς καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἰσχυρὴ καὶ παντοδύναμη (ὅπως ἡ παρουσία τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ στὸν σύγχρονο κόσμος), τὰ ξεκαθαρισμένα κριτήρια τῆς ἀληθείας, ἡ γυμνασμένη πνευματικὴ αἴσθησις καὶ τὸ διακριτικὸ πνευματικὸ χάρισμα, «τὸ χρῆσμα», δίνουν τὴν δυνατότητα στοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας νὰ βλέπουν καθαρὰ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ἀνεπάρκεια καὶ ἀδυναμία νὰ ὀδηγήσῃ στὴ σωτηρία. Εἶναι χαρακτηριστικὸς ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ὁ ἅγιος Χρυσόστομος περιγράφει τὴν ἀδυναμία τῆς πλάνης, δηλαδὴ τῆς αἰρέσεως «Ἡ πλάνη γίνεται εὐκόλα ἀντιληπτὴ καὶ εἶναι ἀδύναμη,

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ¹

Οί νεοπαγανιστές παρουσιάζονται ως δήθεν λάτρεις του αρχαιοελληνικού πολιτισμού. Μονοπωλούν την ιδιότητα του “μόνου γνησίου φορέα” του ελληνικού πολιτισμού και τό χειρότερο από όλα την ιδιότητα του γνησίου Έλληνα. Οί νεοπαγανιστές όσο και αν προσπαθούν νά αποδείξουν πώς είναι άγνοί λάτρεις του Έλληνισμού δέν μπορούν νά γίνουν πιστευτοί. Οί νεοπαγανιστές κινούνται “όχι από ειλικρινή άγάπη για τόν Έλληνισμό, αλλά από φανατική προσήλωση στην είδωλολατρία” (π. Γεώργιος Μεταλληνός).

Πρώτη επιδίωξη λοιπόν των “αρχαιολατρών” είναι νά συνειδητοποιήσουν οί Έλληνες ότι βρίσκονται σέ “κατάσταση όμηρίας” από την “έβραϊκή αίρεση του Χριστιανισμού”, ό όποιος κατ’ αυτούς δέν έχει κανένα σημείο έπαφής μέ τόν Έλληνισμό, αντίθετα είναι “ό νεκροθάφτης αυτού και του πολιτισμού του”! “Άς αποτελέσει, εύχονται, ή αποτίναξη του έβραϊκού ζυγού στον πολιτισμό τό πρώτο βήμα για την συνειδησιακή μετάλλαξη των συμπατριωτών μας και την οικόδομηση ενός Κράτους αυθεντικά Έλληνικού” (περ. Απολλώνειον Φώς, τ. 11, σελ. 36). Έπιχειρούν νά “αποδείξουν” και νά κάνουν γνωστή την ύποτιθέμενη “διαστρο-

φή” της ιστορίας, ή όποία αποκρύπτει, όπως ισχυρίζονται τους “φοβερούς διωγμούς” δεκαέξι αιώνων κατά του Έλληνισμού! Έπιτίθενται μέ λύσσα έναντίον όλων εκείνων των ιστορικών, οί όποιοι δέν συμερρίζονται τίς άπόψεις τους, ιδιαίτερα έναντίον του εθνικού μας ιστορικού Κωνσταντίνου Παπαρηγόπουλου!

Ό μεγάλος αυτός ιστορικός του Γένους μας, του όποιου ή έπιστημονικότητα είναι αναγνωρισμένη, έγραψε τό έξης σημαντικό για την κατάρρευση της αρχαίας είδωλολατρία: “Έντός της σεσαθρωμένης παλαιάς κοινωνίας διεμορφώθη κοινωνία έρρωμενεστέρα, ή χριστιανική. Η πτώση του Έλληνισμού, ως είδωλολατρικής θρησκείας, δέν ήταν αποτέλεσμα των αυτοκρατορικών μέτρων. Οί ναοί κατέπιπτον και ή πίστις έμαραίνετο και έν γένει τό αρχαίον θρήσκευμα έφθείρετο, άλλ’ έφθείρετο ήρεμα ως έξ όργανικού θανατηφόρου νοσήματος μάλλον, ή διά πληγών έξωθεν καταφερομένων” (Παπαρηγοπούλου Κων. Ιστορία του Έλληνικού Έθνους, τομ. 8, σελ. 204). Η σύγχρονη αρχαιολογία βεβαιώνει πώς οί εθνικοί ναοί κατέρρευσαν κατά κύριο λόγο, όχι βίαια, από χέρι ανθρώπινο, αλλά από την έγκατάλειψη! Αντίθετα όσοι σώθηκαν είναι αποτέλεσμα της φροντίδας των χριστιανών (π.χ. Παρθενώνας, Θησείο, κ.λπ.)!

Δεύτερη επιδίωξη των “αρχαιολατρών”

1. Απόσπασμα από τό βιβλίό “Νεοπαγανισμός - Η άπειλή από τό παρελθόν”, Έκδοση Αποστολικής Διακονίας.

έστω και έν έξωτερικά είναι βαμμένη μέ άμέτρητα χρώματα. Κι όπως ακριβώς αυτοί που άλείφουν τά σαθρά μέρη των τοίχων δέν μπορούν μέ τό βάψιμο νά τά διορθώσουν, έτσι και όσοι έξαπατούν τους άλλους, εύκολα έλέγχονται» (Είς Ίω. 68,1). Ό δέ

άγιος Ίωάννης ό Δαμασκηνός διακηρύττει μέ άπόλυτη βεβαιότητα: «Ουδέποτε κάποια αίρεση νίκησε την Έκκλησία άπλώς πάντοτε μαίνεται, αλλά μέ τό πέρασμα του χρόνου γρήγορα καταλύεται» (Τερά Παράλληλα, PG 95,1165,31).

είναι νά αποδώσουν στό Χριστιανισμό σύγχρονη πνευματική και πολιτισμική κατάπτωση τοῦ κόσμου. “Ζοῦμε”, τονίζουν, “σέ μιὰ ἐποχή μαζικῆς ἠθικῆς ἀλλοτρίωσης” (Διΐπετες 13 / ‘95, 3). Ὡς βασική αἰτία θεωροῦν τόν ἰουδαιοχριστιανισμό και γενικότερα τήν μονοθεϊστική ἀντίληψη. Αἰτία τῆς κατάπτωσης ἀποτελεῖ ἡ “αὐθαίρετη κι ἀνιστόρητη ἐπιλογή... τοῦ ἐθνικά ἀλλότριου, μεσαιωνικοῦ, δουλοπρεποῦς, δεισιδαμονικοῦ χριστιανοκρατισμοῦ και πάνω ἀπ’ ὅλα διεφθαρμένου βυζαντινοῦ ἥθους” (Διΐπετες 13 / ‘95, 3)! Διαλαλοῦν ὅτι τό ξεπέρασμα αὐτῆς τῆς κατάπτωσης μπορεῖ νά γίνει μόνο μέ τήν “ἐπανελλήνιση” τῆς ἀνθρωπότητας και τήν βίωση τῆς “πατρῶας θρησκείας”!

Εὐαγγελίζονται τήν ἀναβίωση τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ σέ ὅλες τους τίς διαστάσεις. Τονίζουν ἐμφαντικά πῶς μόνο οἱ Ἕλληνες δημιούργησαν ἀληθινό πολιτισμό, σέ ἀντίθεση μέ τοὺς ἄλλους λαούς, τῶν ὁποίων ὁ πολιτισμός εἶναι ἀνάξιος λόγου. Ἐπιτίθενται ἰδαίτερα ἐναντίον τῶν Σημιτῶν - Ἑβραίων, χαρακτηρίζοντάς τους ὡς τοὺς καταστροφεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Γνήσια πολιτισμικά στοιχεῖα τῶν ἄλλων λαῶν βρίσκουν μόνο στίς ἀρχαῖες εἰδωλολατρικές θρησκείες τους! Στήν ἰδρυτική διακήρυξη τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου Ἐθνικῶν Θρησκείων (*World Congress of Ethnik Religions, Βίλνα τῆς Λιθουανίας 20 ἕως 24 Ἰουνίου 1998*), στό ὁποῖο οἱ Ἕλληνες παγανιστές διεδραμάτισαν πρωταγωνιστικό ρόλο, ἐξαίρεται ὁ ρόλος τῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκείων ὡς φορέων ὑψηλῆς πολιτισμικῆς ἀξίας! “Οἱ ἀληθινές αὐτόχθονες θρησκείες μποροῦν νά μᾶς προσφέρουν φιλότητα και σεβασμό πρὸς ὅλα ὅσα βλέπουμε και αἰσθανόμαστε γύρω μας, καθὼς και ἀνοχή πρὸς ὅλες τίς μορφές λατρείας πού προάγουν τήν συναισθηματική εἰλικρίνεια, τήν καθαρότητα τῶν σκέψεων και τήν εὐγενῆ σχέση της κάθε στιγμῆ τῆς ζωῆς μας πρὸς πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει και ζεῖ. Ἄς εἴμαστε λοιπόν ὑπερήφανοι γιά τίς ἀναγεννηθεῖσες Ἐθνικές μας Θρη-

σκείες και γιά τήν ἰδιαίτερη οἰκουμενικότητά μας πού παροτρύνει τοὺς ἀνθρώπους νά μὴν παραμένουν ἄλλο κλεισμένοι μέσα στή τείχη μίσους και φθόνου ἐναντίον ἐκείνων πού βρίσκονται ἐκτός τῶν συγκεκριμένων τειχῶν. Ἄς σπάσουμε ὅλα αὐτά τὰ τεῖχη διευρύνοντας τόν ὀπτικό ὁρίζοντα και τήν θέαση τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους”! Κατά τοὺς “ἀρχαιολάτρες” μέ τήν ἐμφάνισή του ὁ Χριστιανισμός και κατέστρεψε... τοὺς λαμπροὺς πολιτισμούς αὐτῶν τῶν λαῶν!

Ἀπώτερος και ὑψηλός σκοπός τῶν “ἀρχαιολατρῶν” εἶναι ἡ ἀναβίωση τῆς ἀρχαιοελληνικῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας και μάλιστα στή λαϊκῆ παγανιστική της μορφή! Τήν ἀποκαλοῦν “πατρῶα θρησκεία”, ὁμως, ὅπως εἴπαμε, ἡ μακραίωνη ἐξελισσόμενη ἀρχαιοελληνική θρησκεία οὐδέποτε εἶχε σταθερή και ἐνιαία μορφή γιά ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Κατά βάση θέλουν νά ἀναβιώσουν τή θρησκεία τοῦ δωδεκαθέου. Κατακρίνουν δέ τό δίλημμα μεταξύ μονοθεϊσμοῦ και πολυθεϊσμοῦ, ἀποδίδοντάς το στήν “σκοτεινή” προπαγάνδα τῶν ἰουδαιοχριστιανῶν και τῶν ἰσλαμιστῶν. Ὁ μονοθεϊσμός γι’ αὐτοὺς ἀντιπροσωπεύει τήν ἀπόλυτη ἐξάρτηση, τή δουλικότητα στό ἓνα ἀπόκοσμο ὄν. Ἀντίθετα ὁ πολυθεϊσμός ἀντιπροσωπεύει τήν ἀντίληψη τῆς ἐλευθερίας τοῦ λάτρη!

Πιστοὶ ἀπόλυτα στίς νεοεποχίτικες ἀρχές τους διατυμπανίζουν τό βασικό δόγμα τῆς “Νέας Ἐποχῆς”, ὅτι “ὅλοι οἱ δρόμοι ὀδηγοῦν στό Θεό” (περιοδικό “Διάλογος”, Ἰανουάριος - Μάρτιος 1999, σελ. 11). Ἐνας ἀπό αὐτοὺς εἶναι και ὁ νεοπαγανισμός.

Και μέ τόν ἑλληνικό νεοπαγανισμό ἐπιδιώκεται ἡ συγχώνευση ὄλων τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου σέ μιὰ τερατώδη παν-θρησκεία, (βλ. Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη “Τό Πανθρησκειακό Ὅραμα (Ἐφιάλτης) τῆς Νέας Ἐποχῆς”, περ. “Διάλογος”, Ἰανουάριος-Μάρτιος 1999, σελ. 11). Βρισκόμαστε μπροστά σ’ ἓνα θρησκευτικό συγκρητισμό πού εἶναι “ἡ μεγαλύτερη πλάνη τῆς ἐποχῆς μας, ὁ μεγαλύτερος και ἰσχυρότερος πειρασμός” (Μητροπολίτου

Ναυπάκτου Γεροθέου, Έφ. Όρθόδοξος Τύπος, φ. 1445, 8-2-2002). Για νά έπιτευχθεί όμως αυτό είναι ανάγκη νά φθαρούν οί μεγάλες μονοθειστικές θρησκείες και ιδιαίτερα ό Χριστιανισμός. Ένα άποτελεσματικό όπλο μέ τό όποιο μπορούν νά πληγούν αυτές και ιδιαίτερα οί μεγάλες ύπερεθνικές θρησκείες ό Χριστιανισμός και τό Ίσλάμ, είναι ή άναβίωση τών έθνικών παγανιστικών θρησκειών. Οί ίδιοι οί άνθρωποι του διεθνισμού και τής παγκοσμιοποίησης έρριξαν τό σύνθημα για τήν έπιστροφή στην έθνικιστική θρησκευτικότητα, προκειμένου νά έξυπηρετηθούν οί δόλιοι σκοποί τους. Γι' αυτό και προβάλλεται τεχνηέντως τό σύνθημα τής “έπιστροφής στις ρίζες” μέ τήν διαγραφή τής ιστορικής περιόδου του Χριστιανισμού και τήν άμεση άναγωγή στην άρχαία ειδωλολατρία, τόν σατανισμό, τούς άρχαίους γερμανικούς ή έλληνικούς ή άλλους θεούς, κ.λπ.

Οί Έλληνες, κατ' αυτούς, όφείλουμε νά άπαρνηθοϋμε τά “ξένα θρησκευτικά μορφώματα” και νά έκφραστοϋμε μέσω τής “πατρώας θρησκείας μας”, ώστε μέσω αυτής νά ικανοποιήσουμε τές ευγενείς θρησκευτικές μας άνάγκες και νά ξαναδημιουργήσουμε πολιτισμό! Ο Χριστιανισμός κατ' αυτούς δέν ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία τών Έλλήνων μέ τόν άύστηρό καταπιεστικό χαρακτήρα του, σέ αντίθεση μέ τήν “πατρώα θρησκεία”, ή όποία είναι θρησκεία τής χαράς, του κεφιοϋ, του έρωτα και τής αισιοδοξίας.

Κάνουν προσπάθειες νά άποδείξουν πώς ό άρχαιοελληνικός παγανισμός δέν έσβησε ποτέ άπό τήν έλληνική ψυχή στην χώρα μας, παρ' όλες τές “θηριώδεις διώξεις” του Χριστιανισμού. Θεωρούν τούς κατοίκους τών άπομακρυσμένων περιοχών, οί όποιοι διατήρησαν τόν παγανισμό για κάποιους αιώνες “ήρωες και μάρτυρες του έλληνισμού”, παραβλέποντας τό άδιάψευστο γεγονός ότι ή έμμογή τους στην ειδωλολατρία έγινε μόνο έξαιτίας τής άμάθειάς τους! “Βλέπουν” στά διάφορα κοινωνικά επαναστατικά κινήματα, κατά τούς βυζαντινούς χρόνους, τήν “άέ-

ναη πάλη μεταξύ έλλήνων και χριστιανών”!

Κάθε λαϊκή έκδήλωση, πού έχει τές ρίζες της στό προχριστιανικό παρελθόν θεωρείται άπό τούς νεοπαγανιστές “άπόδειξη” ότι ή “πατρώα θρησκεία ζει στην έλληνική ψυχή”. Γι' αυτό κάνουν ό,τι μπορούν για νά διατηρήσουν, νά προβάλουν και νά προάγουν αυτές τές έκδηλώσεις. Ός ή κυριώτερη μορφή έπιβίωσης του άρχαιοελληνικού παγανισμού και ως “έπιβίωση τής λατρείας του Διονύσου” θεωροϋνται τά σύγχρονα καρναβαλικά δρώμενα. Άλλη παρόμοια έκδήλωση τά άναστενάγια, θεωροϋνται ως άναβίωση τής άρχαίας θρακικής όργιαστικής θρησκείας. Επίσης τά “κουρμπάνια”, οί θυσίες ζώων, πού γίνονται σέ κάποιες περιοχές τής Ελλάδος σέ πανηγύρεις χριστιανικών έορτών, τά διάφορα έθιμα τών μεγάλων χριστιανικών έορτών, τά κάλαντα, οί φωτιές του Άϊ-Γιαννιου και άλλα λαϊκά δρώμενα είναι κατά τούς νεοπαγανιστές ή “έπιβίωση τής πατρώας θρησκείας στό λαό μας”.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι μετριοπαθείς “άρχαιολάτρες”, οί όποιοι δείχνουν ότι σέβονται ή τουλάχιστον άνέχονται τήν Όρθοδοξία, γιατί αυτή έχει δήθεν έλληνικές καταβολές. Δείχνουν επίσης ότι σέβονται τό πρόσωπο του Χριστου, όμως υπό προϋποθέσεις. Πρώτα άπ' όλα έπιχειροϋν άκομψα νά τόν παρουσιάσουν ως... Έλληνα. Άναμασοϋν κάποιες τετριμμένες άπόψεις του παρελθόντος, κυρίως ναζιστικές άντιλήψεις τής έποχής του Χίτλερ, ότι δήθεν ως Γαλιλαίος, κάτοικος τής “Γαλιλαίας τών Έθνών” ήταν έθνικής καταγωγής, δηλαδή Έλληνας. Μερικοί μάλιστα φτάνουν στό σημείο νά συμμαρτζονται τήν άνόητη ιουδαϊκή ταλμουδική συκοφαντία, ότι δήθεν ό Ίησοϋς υπήρξε γιός κάποιου Έλληνα στρατιώτη όνόματι... Πανδήρα! Κάποιοι συνδυάζουν τό όνομα Ίησοϋς μέ τό όνομα Ίάσων. Άλλοι τόν ταυτίζουν μέ τόν περιβόητο άπατεώνα μάγο τής έποχής Άπολλώνιο Τυανέα (περ. GO, 19-8-'97, σελ. 29)! Άλλοι πάλι τόν ταυτίζουν μέ τόν... Διόνυσο, ξεχνώντας πώς ή ύπέροχη θεία προσωπικότητα του Χριστου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ

του κ. Εδμόνδου Βαλμᾶ
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Στήν πληθώρα τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων πού ἔχουν κατακλείσει τήν χώρα μας, ἡ «Νεοειδωλολατρία» ἢ «Νεοπαγανισμός» ἔχει καταστεί ἡ πλέον ἐπιθετική, προκλητική καί βλάσφημη πρὸς τήν Χριστιανική μας πίστη καί συνάμα ἐπικίνδυνη γιά τήν Ἐθνική μας ὑπόσταση καί ἀξιοπρέπεια.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διεγείρει τίς εὐαίσθητες χορδές τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας τοῦ Ἑλληνα καί βρῆκε τήν κατάλληλη εὐκαιρία νά διαστρέψει, νά ὀξύνει γεγονότα τοῦ παρελθόντος μέ κίνδυνο νά διχάσει τούς Ἑλληνας. Τό ἔχουμε ἐπισημάνει καί ἄλλοτε, ὅτι αὐτό γίνεται τώρα πού οἱ ἱστορικές γνώσεις τῶν Νεοελλήνων παρουσιάζονται ἐλλιπεῖς καί δέν ὑπάρχει μέτρο σύγκρισης, ὥστε νά ἀναδειχθεῖ ἄμεσα ἡ ἀλήθεια.

Κατηγορεῖται, λοιπόν, ὁ Χριστιανισμός ὅτι ἐπεβλήθη στόν ἀρχαῖο κόσμο, ὅτι στα-

μάτησε τήν ἐπιστημονική πρόοδο, ὅτι προξένησε καταστροφές στόν Ἑλληνισμό καί τά μνημεῖα του, ὅτι παρουσιάσθηκε ἀντίθετος πρὸς τήν ἀρχαία Ἑλληνική Γραμματεία καί Φιλοσοφία καί ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι σήμερα εἶναι τελειῶς ἀσυμβίβαστο τό νά ἰσχυρίζεται κάποιος, ὅτι εἶναι Ἑλληναυτόχρονα καί Χριστιανός! Ἡ θέση αὐτή ἀποτελεῖ οὐτοπία ἀλλά θέτει ἕνα ἐπικίνδυνο δίλημμα στήν κοινή γνώμη: ὅτι, δηλαδή, ὁ Ἑλληνισμός δέν μπορεῖ νά ἔχει οὐδεμία σχέση μέ μία δῆθεν ξένη κοσμοπολιτική θρησκεία.

Ἡ θέση αὐτή ἀποτελεῖ στήν οὐσία διαστρέβλωση τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας καί τῆς ἐξέλιξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν προγόνων μας, πού καλλιεργεῖται μέσα ἀπό μιά ἰδιαίτερη ἐμπάθεια.

δέν ἔχει κανένα κοινό σημεῖο μέ τόν πορνικό καί μέθυσο ψευτοθεό! Ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι πού τοῦ δίνουν... μιά θέση στόν Ὀλυμπο, ὀνομάζοντάς τον 13ο ὀλύμπιο θεό (περ. “Διάλογος”, 17/1999, σελ. 8)!

Ὅλοι αὐτοί πάντως ἀπαιτοῦν ἐξοβελισμό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, διότι ὅπως ἰσχυρίζονται, τό βιβλίό αὐτό εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ καί εἶναι γεμᾶτο ἀπό ἀνθελληνικές προτροπές καί ἀνηθικότητες! Μάλιστα προειδοποιοῦν πώς ἂν δέν ἀποβληθεῖ ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἂν δέν ξεκαθαρίσει ἡ Ἐκκλησία τή θέση της ἀπό τόν Ἰουδαϊσμό θά... πάψουν νά εἶναι χριστιανοί! Πέρα ἀπό τόν ἀπαράδεκτο ρατσισμό, πού ἐκφράζουν ἔτσι γιά τόν ἐβραϊκό λαό, φαίνεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔχουν παχυλή ἢ ἠθελημένη ἄγνοια γιά τή θέση τῆς

Παλαιᾶς Διαθήκης στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ξεκαθαρισμένη ἀπό τά πρῶτα κιόλας χριστιανικά χρόνια. Δέν ἐνδιαφέρει τήν Ἐκκλησία μας ἡ ἱστορία τοῦ συγκεκριμένου λαοῦ. Τήν ἐνδιαφέρει ἡ ἱστορία τῆς προετομασίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους νά δεχτεῖ τήν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωση. Αὐτός εἶναι ὁ ρόλος τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἡ προετομασία τοῦ μυστηρίου τῆς Θεῆς Οἰκονομίας (σημ. “Διαλόγου”: βλέπε ἄρθρο κ. Ν. Μπρατσιώτου, “Ἡ Π. Διαθήκη στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας”). Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἀπό τά πλέον ρεαλιστικά βιβλία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἡ ὁποία ἀποτυπώνει ἐπακριβῶς τήν προχριστιανική κακοδαμονία τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας.

Στήν πραγματικότητα πάσχουν και οι «Νεοειδωλολάτρεις» από τό σύνδρομο του Ίουλιανού του παραβάτου. Και είναι εμφανές ότι ο Έλληνισμός έχει γι' αυτούς παραμείνει στήν εποχή της πόλης-κράτους της αρχαίας Ελλάδος, του Χρυσού Αιώνα του Περικλέους και της φιλοσοφίας. Παρουσιάζουν έτσι, μία μακραινώνη διακοπή της πορείας του Έλληνισμού από τους κλασσικούς χρόνους μέχρι την σύσταση του νέου Ελληνικού κράτους, με ελάχιστες αναφορές στον Μέγα Άλέξανδρο και τους επιγόνους του. Και τοῦτο διότι ἀπαξιώνουν τό Ἀνατολικό Ρωμαϊκό κράτος και τήν Βυζαντινή Αυτοκρατορία ὡς μή Ἑλληνική και τό χειρότερο... ὡς ἀνθελληνική! Με άλλα λόγια, θέλουν νά μονοπωλοῦν αὐτοί τόν Ἑλληνισμό σάν ἀποκλειστικοί ἐκφραστες του, ἐνῶ τόν παρουσιάζουν ἀκρωτηριασμένο κατά τό δοκοῦν χωρίς καμιά συνέχεια και συνέπεια.

Εἶναι λυπηρό ὅτι σήμερα χρήζει ἀποδεικτικῶν στοιχείων τό αὐτονόητο τῆς σύνδεσης και συμπόρευσης τῶν δύο μεγάλων ἀξιῶν, τοῦ Χριστιανισμοῦ και τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπί δέκα ἐπτά τουλάχιστον αἰῶνες. Ἡ ἱστορική ὁμως πραγματικότητα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέσα στό χρόνο συνεχίστηκε ἀδιάκοπα μέ τήν ἐκστρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τήν Ἑλληνιστική περίοδο, τήν ἀκμή και παρακμή τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ὡς Βυζαντινῆς (ὁμως πάντοτε Ἑλληνικῆς) αὐτοκρατορίας, ὅπου ἡ συμπόρευση Ἑλληνισμοῦ - Χριστιανισμοῦ, ἀνέδειξε τήν Ὁρθοδοξία μας. Και συνεχίσθηκε αὐτή ἡ ἱστορική πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατά τήν Τουρκοκρατία, μέχρι τήν ἐπανίδρυση τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους και ἐξῆς.

Ἐπομένως, ὁ Ἑλληνισμός δέν διεκόπει ἱστορικά, ἀντίθετα, συνδέθηκε μέ τόν Χριστιανισμό και συμπορεύτηκε μαζί του, ἔτσι ὥστε ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι ἀπόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων και μαζί μέ μᾶς και ἄλλοι Ὁρθόδοξοι λαοί, νά θεωροῦμε, ὅτι κάθε τί τό Ἑλληνικό εἶναι και Χριστιανικό και κάθε

Χριστιανικό ἐμπεριέχει Ἑλληνικότητα. Γι' αὐτό τιμοῦμε και θαυμάζουμε τούς ἀρχαίους προγόνους μας, τούς ἥρωες, τήν ἔφεση τῶν σοφῶν, τόν πολιτισμό, ἀλλά και τήν χλιετή Βυζαντινή Αυτοκρατορία, τούς ἀγωνιστές και πνευματικούς μάρτυρες τῆς πίστες μας.

Ὅπως γράφει ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός στό βιβλίο του «Ἑλληνισμός και Ὁρθοδοξία», «κάθε δίλημμα σήμερα τοῦ τύπου: Ὁρθοδοξία ἢ Ἑλληνισμός εἶναι ὄχι μόνον πλαστό, ἀλλά και ἐθνοκτόνο». Και ἱστορικά ἀναδεικνύεται ὅτι: «Ὁ μὲν Μέγας Ἀλέξανδρος ἐκπολίτιζε, ἡ δέ Ρωμανία (Βυζάντιο) ἐκχριστιάνιζε συνεχίζοντας σέ ἕνα ἄλλο ἐπίπεδο και ποιότητα τό ἔργο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου». Και σέ ἄλλο σημείο ὁ π. Γεώργιος συμπληρώνει: «Τό μόνο πού ἔχει νά προσφέρει ὁ σημερινός Ἑλληνισμός στόν κόσμο, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοσή του».

Ἀλλά και ὁ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης¹ υπογραμμίζει ὅτι: Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, Βασίλειος, Γρηγόριος και Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος «τόλμησαν νά ὑποστηρίξουν τήν ἀνάγκη ἐπαφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἰδίως τῶν νέων μέ τήν ἑλληνική παιδεία, μέ τά ἑλληνικά κείμενα». Ἔτσι δημιουργήθηκε τό «ἙλληνοΧριστιανικό ἰδεῶδες». Ὁ δέ Μέγας Βασίλειος δέν δίστασε νά πει γιά τόν Ὅμηρο: «πᾶσα μὲν ἡ ποίησις τῷ Ὁμήρῳ ἀρετῆς ἔστιν ἔπαινος και πάντα αὐτῷ πρὸς τοῦτο φέρει».

Εἶναι κοινῶς πλέον σήμερα ἀποδεκτό, ὅτι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ὑπηρετήσαν ἡ Ἑλληνική γλῶσσα, τό Ἑλληνικό πνεῦμα και ὁ Ἑλληνικός τρόπος ἐπικοινωνίας. Εἶναι χαρακτηριστική ἐν προκειμένῳ ἡ ρήση τοῦ Κυρίου ὅταν οἱ δύο μαθητές Τοῦ ἀνήγγειλαν ὅτι Ἑλληνες θέλουν νά τόν συναντήσουν: «Ἐβλήθην ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Ἰω. 12, 23). Αὐτή ἀκριβῶς ἦταν ἡ ἀρχή τῆς συνάντησης τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ τήν νέα πίστη πού εἰσήλθε στόν χῶρο τῆς ἱστορίας!

1. Βλέπε: ΔΙΑΛΟΓΟΣ τ.34, σελ.30.

ΝΕΟ ΦΩΣ: «ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ Ο ΘΕΟΣ;»

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» παροτρύνει τακτικά τόν λαό τοῦ Θεοῦ νά παραμένει **πνευματικά** ἄγρυπνος καί νά διατηρεῖ τήν **διανοητική** του **διαύγεια**. «*Εκτιμάτε εσεῖς αυτές τις επίκαιρες υπενθυμίσεις*», **Σκοπιά 15-1-05 σελ. 20**. Προφανῶς, ἡ Σκοπιά μέ τό δημοσίευμα αὐτό φροντίζει νά μή ξεχνοῦν οἱ παλαιοί καί νά μαθαίνουν οἱ νέοι, ὥστε νά εἶναι ὅλοι καλά περιχαρακωμένοι στό καταφύγιο τοῦ «δούλου». Ὅσο γιά τίς λέξεις πού μεταχειρίζεται, «**πνευματική διαύγεια**», εἶναι ξένες πρὸς τήν πραγματικότητα. Ἔχει ἓνα τέλειο σύστημα ἐπιβολῆς στούς ὀπαδούς της, δομημένο σέ πρότυπα ἀπολυταρχικά. Ὅταν κάποιος γιά ὀποιαδήποτε αἰτία βρεθεῖ σέ «καταφύγιο» τῆς Σκοπιάς, ἐκεῖ σταματᾶ καί ἡ ἐλευθερία του γιά δράση ἐκτός Σκοπιάς καί ἡ σκέψη του.

Χωρίς νά τό ἀντιληφθεῖ ὑφίσταται σιγά-σιγά μεθοδευμένη καθοδήγηση ἐγκεφάλου,

ὥστε νά σταματήσει νά εἶναι πρόσωπο μέ βούληση καί νά «ἐξελιχθεῖ» σέ τέλειο ρομπότ. Τά μόνα πού τοῦ ἐπιτρέπονται νά διατηρεῖ εἶναι ὁ φόβος καί τό μῖσος διότι ἔτσι ἔχει προγραμματισθεῖ ἀπό τήν ὀργάνωση. Μισεῖ κάθε τί ἐκτός Σκοπιάς, διότι ὅλα εἶναι διαβολικά καί ἐπομένως ἐχθρικά πρὸς τόν Θεό. Τήν οἰκογένειά του, τό εὐρύτερο περιβάλλον του, τήν κοινωνία, τήν Πατρίδα του, διότι ὅλα αὐτά θά καταστραφοῦν ἀφοῦ ἀνήκουν στό στρατόπεδο τοῦ διαβόλου, ἐνῶ ὅλοι οἱ πιστοί «μ.τ.Ἰ» θά σωθοῦν, ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν τόν νέο κόσμο, τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Φοβᾶται ὁ κάθε «μάρτυς» τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», τόν ὀρατό ἐκπρόσωπο τοῦ Ἰεχωβά στή γῆ, διότι ἀπό τόν «δούλο» ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία του. Τρέμει τόν «ἄνθρωπο μέ τά λινά» καί τό «καλαμάρι τοῦ γραμματέως», ἄλλη ὀνομασία τοῦ «δούλου», ὁ ὁποῖος ἐάν δέν τούς σημειώσει στό μέτωπο μέ τό

Βέβαια, μία νέα πίστη στόν τότε Ἑλληνιστικό χῶρο, μέ διαφορετική ἠθική, μέ νέα ἦθη καί ἔθιμα, προξένησε ρήξη καί ὀδυνηρές συνέπειες στούς πρωτοΧριστιανούς. Τοῦτο ὅμως δέν ἦταν ὁ κανόνας. Ἦταν σύμπτωμα καί μάλιστα παροδικό, γιατί αὐτή ἡ νέα Χριστιανική πίστη ἔγινε τελικά ἀποδεκτή ἀπό τούς λαούς πού ἀποτελοῦσαν τήν τότε Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία.

Ἔτσι, μετά τούς σοφούς, πού ἔθεσαν τίς βάσεις τῶν πρώτων ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης καί τοῦ πολιτισμοῦ καί μετά τούς φιλοσόφους, πού ἀνέπτυξαν τόν ὀρθό λόγο καί τήν φιλοσοφική σκέψη, ὡς διάδοχοι ὄλων αὐτῶν παρουσιάζονται πλέον μεγάλα πνευματικά

ἀναστήματα ὅπως οἱ Ἀπολογητές καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας γιά νά μεταφέρουν καί νά ἐρμηνεύσουν στόν κόσμο τό μήνυμα τῆς Σωτηρίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νά προσφέρουν στούς Ἑλληνας ἓνα σταθερό πνευματικό σημεῖο ἀναφορᾶς πού τούς ἔλειπε!

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ στήν «προσοδικία τῶν ἐθνῶν» γιά λύτρωση. Καί ἡ ἀπάντηση αὐτή δόθηκε στόν ἄνθρωπο γενικώτερα καί στούς Ἑλληνας ειδικώτερα, «ὅτε ἦλθεν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4), ὅποτε ἡ σωτηρία καί ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἔγινε ἱστορικό γεγονός διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

σημάδι επιδοκμασίας, δέν θά περάσουν ζωντανοί στόν Άρμαγεδδώνα. Φοβερός έφι-άλτης ό Άρμαγεδδώνας. Εΐναι ό τρόμος πού δέν αφήνει ούτε στιγμή τούς όπαδούς. Φροντίζει γι' αυτό ή Σκοπιά. Στά έντυπά της ύπάρχει αναφορά γιά τήν φοβερή εκεί-νη ήμέρα, όπου ό Ίησοϋς Χριστός, ό «μέγας σφαγεύς», καλπάζοντας μέ τό άλογό του, σφάζει-σφάζει καί στό πέρασμά του αφήνει πτώματα, γιά τό μεγάλο φαγοπότι όπου θά έλθουν τά όρνεα νά τά κατασπαράξουν έως όπου χορτάσουν, καθώς καί άλλες σκηνές φρίκης, όπως τς περιγράφει ή Σκοπιά. Από όλη αυτή τήν παραφροσύνη μόνον οί καλοί «μάρτυρες του Ίεχωβά» θά γλυτώσουν. Ποιοί εΐναι αυτοί οί καλοί; Όσοι μισούν ό,τι μισεί ό Ίεχωβά καί πράττουν τό θέλημά του -τό θέλημά του «δούλου» δηλαδή- καί υπα-κούουν στίς έντολές του. Έάν αυτό δέν εΐναι πνευματικός βιασμός τότε τί εΐναι;

Κατόπιν όμιλεί γιά πνευματική διαύγεια- πού νά βρεθεί;. Στήν ίδια «Σκοπιά» στήν ίδια σελίδα προσθέτει: «Ίσως μερικοί θεω-ρουν δυσνόητες ορισμένες πληροφορίες τις οποίες έχει δημοσιεύσει ο “πιστός και φρό-νιμος δούλος”, αν οποιοδήποτε από αυτά τα πράγματα έχει συμβεί σ' εσάς σας παροτρύνουμε να μελετήσετε τον λόγο του Θεού με ανανεωμένο ζήλο...». Άρα όποιος δέν κατα-λαβαίνει, εκείνος ευθύνεται καί έχει ανάγκη ανανεώσεως του ζήλου του. Άπλά, λοιπόν, όποιος δέν κατανοεί τά άλλοπρόσαλλα τής εταιρίας δέν έχει ζήλο.

Μέ όλα αυτά σάν δεδομένα, τώρα φέρ-νει στό προσκήνιο ή Σκοπιά νέο θέμα πού άφορᾷ τόν Πατέρα, τήν πανταχού παρου-σία του Θεού Πατρός: «βρίσκεται ό Θεός παντού»; Έρώτηση στήν όποία άπαντά ή ίδια στό «**Εύπνα**» τής 8-3-05 σελ. 20-21: «Ο Θεός περιγράφεται κατάλληλα, ως πανίσχυ-ρος και παντογνώστης. Εν τούτοις όταν προ-σπαθούν να περιγράψουν περαιτέρω την με-γαλοσύνη του Θεού ορισμένοι προσθέτουν ένα τρίτο όρο-**πανταχού παρών**. Πιστεύουν ότι ο Θεός βρίσκεται παντού ταυτόχρονα.

Εΐναι όμως πανταχού παρών; Βρίσκεται ο Θεός παντού ή εΐναι πρόσωπο μέ συγκεκρι-μένη κατοικία; Όπως και αν έχουν τα πράγ-ματα η Γραφή διδάσκει ότι η κατοικία του Θεού εΐναι πράγματι σαφώς χωρισμένη από το φυσικό σύμπαν αλλά, παράλληλα εΐναι μία πολύ συγκεκριμένη τοποθεσία. **Ίώβ Β' 1-2**».

«Ο Ίεχωβά εΐναι τόσο μεγαλοπρεπής, τό-σο εξέχων... ώστε δεν μπορεί να περιγραφεί πλήρως με ανθρώπινους όρους. Εν τούτοις εΐναι πολύ παρηγορητικό το ότι μπορούμε σε κάποιο βαθμό να **κατανοούμε την πραγ-ματική φύση** του Ίεχωβά, αντιλαμβανόμε-νοι ότι δέν εΐναι κάποια απροσδιόριστη απρόσωπη δύναμη που διεισδύει οπουδή-ποτε στο σύμπαν. Αντίθετα πρόκειται για πρόσωπο με συγκεκριμένη κατοικία και συγκεκριμένη προσωπικότητα η οποία δια-κρίνεται από αγάπη και τρυφερότητα».

Αυτά γράφει ό «δούλος». Φυσικά άπευθύ-νεται στους όπαδούς του, οί όποιοι άποδέ-χονται τς όποιες διδασκαλίες, έφόσον σάν «κανάλι» του Θεού γνωρίζει τά του Θεού. Τώρα τά επαναλαμβάνει, όπως τό **1928: «Καταλλαγή»** σελ. 14: «Εκ των άστέρων του Συμπλέγματος (Πλειάδων) εΐναι ή κα-τοικία του ΙΕΧΩΒΑ». Συνεχίζει δέ:

1973-85: «Χιλιετής Βασιλεία» σελ. 98: «Ο Ύψιστος Θεός εΐχε πάντοτε ένα τόπο κα-τοικίας στόν ούρανó. Δέν εΐναι ένα πνεύμα πού διαποτίζει τά πάντα, τό όποιον εΐναι πανταχού παρόν καί βρίσκεται παντού ταυ-τόχρονα. Έπειδή εΐναι νοήμον Πρόσωπο έχει τό μέρος πού διαμένει καί όπου μπορεί νά τόν πλησιάσει κανείς».

Σαφής ή προσπάθεια τής Σκοπιᾶς περι-ορίζει τόν Θεό τοπικά καί τόν καθηλώνει. Δέν συμβαίνει όμως τό ίδιο μέ τόν Σατανά, αυτόν τόν θέλει πανταχού παρόντα νά δρᾷ καί νά κυβερνάει.

Αυτό άλλωστε, τό νά ύστερεί ό Θεός του Σατανά, τό έχουμε συναντήσει επανειλημμέ-νως στό διάφορα έντυπα τής εταιρίας, όπως π. χ. όταν «έρμηνεύει» τό **Γέν. Γ' 15**, όπου

ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφή γιά τό «σπέρμα τῆς γυναικός...». Ἡ Σκοπιά, στό βιβλίο τῆς **Ἀποκάλυψη...** σελ. 11, γράφει: «Καθώς ὁ Σατανᾶς ἀνέπτυσσε τό δικό του σπέρμα ὁ Ἰεχωβά προετοίμαζε τή γυναίκα του δηλαδή τήν ὅμοια μέ σύζυγο ὀργάνωση πού βρίσκεται στόν οὐρανό γιά νά παραγάγει κάποιο σπέρμα».

Ἐδῶ μᾶς παρουσιάζει τόν Σατανά νά **ἀναπτύσσει** τό σπέρμα του ἐνῶ ὁ Θεός ψάχνει γιά σύζυγο! (αὐτό σάν παρενθεση). Ἄς συνεχίσουμε ὅμως στό θέμα τῆς κατοικίας τοῦ Θεοῦ.

1982: «**Μπορεῖτε νά ζεῖτε...**» σελ. 36: «Ὅπως καταλαβαίνουμε ἐκεῖ πού ὑπάρχει διάνοια, ὑπάρχει ἐγκέφαλος, σ' ἓνα σῶμα **συγκεκριμένου σχήματος**. Γι' αὐτό, λοιπόν, ἡ μεγάλη διάνοια πού εἶναι ὑπεύθυνη γιά ὅλη τήν δημιουργία ἀνήκει στήν μεγάλη προσωπικότητα, τόν Παντοδύναμο Θεό. Ἄν καί δέν ἔχει ὑλικό σῶμα, ἔχει πνευματικό. Ἐπειδή ὁ Θεός εἶναι ἓνα πρόσωπο μέ πνευματικό σῶμα κάπου πρέπει νά μένει. Ἡ Βίβλος μᾶς λέει ὅτι οἱ οὐρανοί εἶναι ὁ τόπος τῆς κατοικήσεως τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Θεός τῆς ἐταιρίας «Σκοπιά» εἶναι ἓνα πρόσωπο μέ πνευματικό **σῶμα συγκεκριμένου σχήματος**. Τώρα πῶς συμβαίνει τό πνεῦμα νά ἔχει σχῆμα καί μάλιστα συγκεκριμένο, εἶναι κάτι τό ὁποῖο μόνον ὁ «δοῦλος» κατανοεῖ. Δέν ἐξηγεῖ πῶς γνωρίζει τό σχῆμα καί ἀκόμη τί σχῆμα εἶναι αὐτό. Βεβαίως δέν τήν ἀπασχολοῦν αὐτά τήν Σκοπιά, ἀφοῦ τά πρόβατα τρώγουν τήν τροφή τοῦ «δούλου» ἀνεξέλεγκτα.

Ὅσο γιά τήν διαμονή τοῦ Θεοῦ, ἡ Σκοπιά τόν στεγάζει «κάπου» στόν οὐρανό ἢ στίς Πλειάδες. Δέν κάνει τόν κόπο ὅμως νά τά κατοχυρώσει ὅλα αὐτά ἀγιογραφικά. Κι αὐτό εἶναι ἐπόμενο, γιατί δέν εἶναι δυνατό. Ἡ Ἁγία Γραφή κηρύττει τήν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ Πατρός μέ πολλά ἐδάφια ὅπως: *Α' Βασ. Η' 27, Ἰωάν. ΙΔ' 23, Ψαλμ. ΡΛΘ' 7-10 καί Ἱερεμ. ΚΓ' 24.* «Δύναται τις νά κρυφθῇ ἐν κρυφίοις τόποις καί Ἐγώ νά

μήν ἰδῶ αὐτόν; λέγει Κύριος. Δέν πληρῶ Ἐγώ τόν οὐρανόν καί τήν γῆν; λέγει Κύριος».κ. ἄ.

Ὅπως ἐλέχθη, αὐτά τά ἔχει κηρύξει ἡ Σκοπιά καί παλαιότερα, τώρα κάνει ὅλη αὐτή τήν ἀναδρομή ὡς εἰσαγωγή γιά νέα κακοδοξία μέ ἀναφορά πάλι στό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Πατρός ἀλλά περιλαμβάνει καί τόν Ἰησοῦ Χριστό.

2005, στό βιβλίο τῆς πού ἔχει τίτλο «**Τί διδάσκει πράγματι ἡ Ἁγία Γραφή**» σελ. 32, γράφει: «*Ματθ. Δ' 8, 9.* Σκεφτεῖτε: Θα ἦταν αὐτή ἡ προσφορά πειρασμός γιά τον Ἰησοῦ αν ο Σατανᾶς δεν ἦταν ο ἀρχων αυτών των βασιλειών;. Ο Ἰησοῦς δεν ἀρνήθηκε ὅτι ὅλες οἱ κοσμικές κυβερνήσεις ἀνήκουν στον Σατανά. *Αναμφίβολα ο Ἰησοῦς θα το εἶχε κάνει αὐτό αν ο Σατανᾶς δεν ἦταν ἡ δύναμη που κρύβεται πίσω ἀπό αυτές.*

Βέβαια ο Ἰεχωβά εἶναι ὁ παντοδύναμος Θεός, ὁ Δημιουργός του θαυμαστοῦ σύμπαντος. Ὡστόσο ἡ Γραφή δέν λέει πουθενά ὅτι εἴτε ο Ἰεχωβά Θεός εἴτε ο Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἀρχοντας αὐτοῦ του κόσμου. Στήν πραγματικότητα ο Ἰησοῦς ἀναφέρθηκε συγκεκριμένα στον Σατανά *ως τον ἀρχοντα αὐτοῦ του κόσμου (Ἰωάν. 12': 31, 14': 30, 16': 11)*».

Διαβάζοντας προσεκτικά τό κείμενο αὐτό, μπορεῖ νά διακρίνει κανεῖς πληθώρα ψευδοδιδασκαλιῶν καί ἀϋθαιρεσιῶν τῆς Σκοπιάς οἱ ὁποῖες εἶναι τελείως ἀντίθετες μέ τό κήρυγμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Νέο μήνυμα προβάλλει μέ ἀποδέκτες τούς ὀπαδούς. Ἀσφαλῶς, ἡ Σκοπιά δημιουργεῖ ἐδῶ σύγχυση. Δέν ἀναφέρεται στόν «κόσμο» τοῦ Α' Ἰω. 5, 19 : «Ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», δηλαδή, στούς ἀνθρώπους τῆς ἁμαρτίας. Ἀναφέρεται στόν «κόσμο» τοῦ Ἰω. 1, 9 καί 3, 19, γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός «Φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον» καί τόν ὁποῖον ὁ Θεός «οὕτως ἠγάπησεν ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ ἔστειλεν εἰς αὐτόν». Πρόκειται, δηλαδή, γιά πλήρη διαστρέβλωση τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Γι' αὐτό καί γεννᾶται ἡ ἀπορία: Ποῦ ἄραγε στοχεύει ἡ Σκοπιά; Διότι γιά μέν τόν

Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι γνωστές οἱ διδασκαλίαι της, ὅτι, δηλαδή, ὁ σκοπός της εἶναι ἡ ἀφαίρεση τῆς Θεότητος ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό. Γιά τόν Πατέρα ὅμως; Μέ τήν νέα αὐτή δοξασία ἀφαιρεῖται καί ἄλλη μία Θεϊκή ιδιότητα ἀπό τόν Πατέρα. Μετά ἀπό τόν περιορισμό Του τοπικά (αὐτό βεβαίως τό ἔχει ξεκινήσει παλαιότερα ὅπως ἀναφέρθηκε), τώρα ἀμφισβητεῖ τήν παγκόσμια ἐξουσία Του. «Δέν εἶναι ὁ Ἄρχων τοῦ κόσμου». Αὐτό τό ἀξίωμα τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τό ἀναγνωρίζει μόνον στόν Σατανά. Ἄλλος ἕνας τομέας ὅπου ὑπερτερεῖ ὁ Σατανᾶς τοῦ Θεοῦ. Παλαιότερα ὅμως δέν εἶχε τήν ἴδια θέση, ὅπως διαβάζουμε στό βιβλίο τοῦ 1953-1957 «**Νέοι οὐρανοί καί Νέα Γῆ**», σελ. 207: τόν «**Ἰεχωβᾶ Θεό**» τόν ἀποκαλεῖ «**παγκόσμιο Κυρίαρχο**».

Μήπως νέο λαμπρό «φῶς» πλημμύρισε τόν «ἀγωγό» τοῦ Θεοῦ καί προέκυψε αὐτή ἡ ἀλλαγὴ; Φυσικά τά «πρόβαρα» τρώγουν τήν «τροφὴν» καί ὁ «δοῦλος» γνωρίζει πολύ καλά ποῦ τά ὀδηγεῖ. Τήν καινούργια αὐτή «ἀλήθεια» οἱ ὀπαδοὶ τρέχουν στό «ἔργο» νά τήν κάνουν γνωστή, στά σπίτια, στοὺς δρόμους, στίς πλατεῖες... «**Γνωρίστε τά καλά νέα**» οὔτε ὁ Ἰεχωβᾶ οὔτε ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἄρχοντες τοῦ κόσμου. «**Νωπή τροφή**», ὁ κόσμος κυβερνᾶται ἀπό τόν Σατανᾶ, τό λέει καί ἡ Γραφή.

Βλέπομε ὅτι ἡ Σκοπία ἔρχεται πάλι σέ ἀντίθεση μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Στούς Ψαλμούς διαβάζουμε καθαρά: «**καί βασιλεύει Κύριος εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος**» (Ψάλμ. Θ' 37). «**Ἡ ἐξουσία Αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος**» (Δαν. Ζ' 14). «**Καί γνώτωσαν ὅτι τό ὄνομά Σου Κύριος Σύ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τήν γῆν**» (Ψάλμ. Π Δ' 18). «**Ἀλλά Σύ Κύριε εἶσαι Ὑψιστος εἰς τόν αἰῶνα**» (ἱ Β' 8). «**...καί ἐπτά καιροὶ θέλουσι παρέλθει ἐπὶ σέ (Ναβ) ἕωσοῦ γνωρίση ὅτι ὁ Ὑψιστος εἶναι Κύριος τῆς Βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καί εἰς ὄντινα θέλει δίδει αὐτήν**» (Δαν. Δ' 25).

Στή συνέχεια θά παρουσιάσουμε ἐδάφια ἀπό τήν Ἁγία Γραφή -ἐφόσον ἡ Σκοπία

ἐκτός τοῦ Πατρός ἀναφέρεται καί στόν Υἱό-, ὅπου διαβάζουμε ὅτι καί ὁ Υἱός εἶναι Ἄρχων καί Βασιλεύς τοῦ κόσμου, διότι ὅ,τι ἔχει ὁ Πατέρας ἔχει καί ὁ Υἱός. «**Ἐδόθη εἰς ἐμέ πᾶσα ἐξουσία ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς**» (Ματθ. Κ Η' 18).

«**...καί θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τόν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας καί τῆς Βασιλείας αὐτοῦ δέν θέλει εἶσθε τέλος**» (Λουκ. Α' 33).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει στόν Τιμόθεο: «**Ὁ μακάριος καί ὁ μόνος Δεσπότης, ὁ Βασιλεύς τῶν Βασιλευόντων καί ὁ Κύριος τῶν κυριευόντων**» (Α' Τιμ. ΣΤ' 15). «**Τόν Λόγον τόν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗτος εἶναι Κύριος πάντων**» (Ἰωὺδα 4).

«**...καί ὁ Ἄρχων τῶν Βασιλέων τῆς γῆς**» (Ἀποκ. Α' 5).

Ὅσο γι' αὐτό πού γράφει ἡ Σκοπία, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἀρνήθηκε τήν ἐξουσία τοῦ Σατανᾶ σέ ὅλα τά βασίλεια, εἶναι ἀπορίας ἄξιο ποῦ βρῆκε μιὰ τέτοια κακοδιδασκαλία ἡ Σκοπία. Ὁ Ἰησοῦς οὔτε κἂν ἔκανε ποτέ λόγο γιά τίς ἐξουσίες καί τά βασίλεια τοῦ κόσμου μέ τόν Σατανᾶ. Μάλιστα τοῦ εἶπε: «**ὑπάγε ὀπίσω μου Σατανᾶ**» κι ἀκόμη τόν ἐχαροκτήρισε: «**πατέρα τοῦ ψεύδους**» (Ἰωάν. Η' 44).

Ἡ Σκοπία πιστεύει στά λόγια τοῦ «πατρός τοῦ ψεύδους», μειώνοντας καί τόν Πατέρα καί τόν Υἱό. Τό παράξενο εἶναι ὅτι ἐνῶ διακηρύσσει ὅτι ὁ Σατανᾶς εἶναι ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου δέν ἔχει κανένα πρόβλημα συνεργασίας μέ τίς Σατανικές κυβερνήσεις τοῦ κόσμου, ὅπως τίς ὀνομάζει. Μάλιστα, ὅταν οἱ κυβερνητικές ἀποφάσεις εἶναι εὐνοϊκές καί ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοπούς της, ἀκόμη καί τίς ἐπαινεῖ καί τίς εὐχαριστεῖ.

Δέν εἶναι, λοιπόν, ὁ Σατανᾶς, ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου, τόν ὁποῖον (κόσμο) τόσο πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός, ὥστε ἔστειλε τόν Υἱόν Του τόν μονογενῆ γιά νά μὴν ἀπωλεσθεῖ «πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς Αὐτόν, ἀλλ' ἵνα ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. Γ' 16).

ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ

του κ. Γωάννου Μηλιώνη.

Ἡ ἐμπλοκή τεσσάρων μελῶν μιᾶς οἰκογενείας στήν ἐπαρχία, ἔφερε καί πάλι στό προσκήνιο τήν ὀργάνωση αὐτή, γνωστή κι ἀπό τό παρελθόν, καθώς ἡ δραστηριότητά της τείνει νά συμπληρώσει σήμερα ἕναν σχεδόν αἰῶνα.

Γνωστή καί μέ τό ὄνομα «Κριναετοί», ἡ σέκτα αὐτή ὁμοιάζει ἀρκετά μέ τίς ὁμάδες τῶν Ροδοσταυριτῶν ¹, ἀπό τίς ὁποῖες ἔλκει, ἐξ ἄλλου, τήν καταγωγή.

Στοιχεῖα, σχετικά μέ τήν ἴδρυση καί τίς δραστηριότητές της ἀντλοῦμε ἀπό ποικίλες πηγές ² καθώς καί ἀπό τήν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τῆς κίνησης στό διαδίκτυο ³.

Ἰδρυτές τῆς ὀργάνωσης φέρονται ἡ Γαλλίδα ὑπήκοος Μαρία Rutchin Dupré, ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, καί ὁ Δημήτριος Σεμελάς, Ἑλληνας, ἀπό τήν Σηλυβρία.

Τά δύο αὐτά πρόσωπα ἐνσαρκώνουν τόν «Δῶρο» καί τήν «Δώρα», τό «πρωταρχικό ζευγος», κατά τήν κοσμολογία τῆς ὀργάνωσης, στοιχεῖο τό ὁποῖο ἀποτελεῖ δόγμα, πού «ἀποκαλύπτεται» σέ μνημένα μέλη.

Κατά τά ἄλλα, ἡ ὀργάνωση προβάλλει πρὸς τό κοινό τό «φιλοσοφικό» της προσωπεῖο, δηλώνοντας ὅτι: «Τό Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Ἀετοῦ εἶναι μία ἐλεύθερη καί

ἀνεξάρτητη πνευματική κίνηση μυητικῆς καί πρακτικῆς φιλοσοφίας, Ἀνατολικῆς Ροδοσταυρικῆς καταγωγῆς».

Ἰσχυρίζεται ἀκόμη, ὅτι ὄραμα καί ἀποστολή τοῦ «τάγματος» εἶναι ἡ ἐπικράτηση τῆς «ἀγάπης καί τῆς ἀμοιβαιότητος μέσα στήν ἀνθρωπότητα», ἡ ὁποία, ἀποστολή, «θά ἐκπληρωθεῖ μέ τήν πραγματοποίηση τοῦ τριπλοῦ του σκοποῦ: 1. Την ατομική ἐκπαίδευση των μελῶν του, ὥστε να δημιουργήσουν ἐλεύθερη καί ἀνεξάρτητη, **Προσωπικότητα**, 2. Την **Παγκόσμια Ἐλεημοσύνη**, υλική, ψυχική καί πνευματική, τήν ὁποία τα μέλη του ασκούν ατομικά καί συλλογικά, με ἀποτελεσματικότητα, για το καλό κάθε πάσχοντος, ἀδιακρίτως, καί 3. Την μελέτη, ἀνάπτυξη καί διάδοση ἐνός φυσικοῦ καί υγιούς Παγκόσμιου Κώδικα Ἀρχῶν, ὁ ὁποῖος να μπορεῖ να εφαρμοσθεῖ σε μια **ιδανική κοινότητα** των ἀνθρώπων».

Ἡ ὀργάνωση προχωρεῖ δηλώνοντας ὅτι: «Σύμφωνα με τήν σύλληψη καί τήν θέληση των Διδασκάλων του, το Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Αετοῦ, εἶναι ὀργανωμένο καί διευθύνεται κατά τα πρότυπα των Ἱποτικῶν Ταγμάτων, ἀπό μία ἱεραρχία κύρους καί υπευθυνότητας, ἡ ὁποία ἀντανακλά καί ἀνταποκρίνεται στον βαθμό τῆς πνευματικότητος των μελῶν του.

Βασιζόμενο στήν ἰδιαίτερη φιλοσοφική σύλληψη των Διδασκάλων του, το Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Αετοῦ μεταδίδει στα

1. Βλέπε: π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας - Ἀποκρυφιστικές ὁμάδες» τεῦχος 4^ο - 10^ο, σελ. 83-106.

2. Τεύχη «ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΥ & ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ» σέ πολυγραφημένη μορφή.

3. <http://www.eon.gr>

Ἄλλος, λοιπόν, εἶναι ὁ κόσμος τοῦ Θεοῦ καί ἄλλος ὁ κόσμος τόν ὁποῖον ἐξουσιάζει ὁ Σατανᾶς μέσω τῆς ἁμαρτίας. Δέν εἶναι ὁ ἄρχων πάντων ἀλλά ὅσων προσχωροῦν μέ τήν θέλησή τους στήν ἐξουσία του· ὅλοι ὅσοι

συνεργάζονται μαζί του. Κάθε ἕνας μπορεῖ νά ἐπιλέξει ἐλεύθερα -μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς του- σέ ποιόν κόσμο ἀνήκει καί ποιόν ἔχει ἄρχοντα.

μέλη του διδασκαλίου για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, έτσι ώστε εφαρμόζοντάς την να μπορούν να καταστούν πηγή ισορροπίας ευτυχίας και προόδου, για τους εαυτούς τους και την κοινωνία».

Όμορφα και θεάρεστα ακούγονται όλα αυτά και είμαστε βέβαιοι ότι πολλοί από τους ανθρώπους, που δελεάζονται να ένταχθούν σε τέτοιες ομάδες, πιστεύουν ότι προχωρούν βελτιούμενοι κι ότι προσφέρουν έργο για την πρόοδο της ανθρωπότητας. Όμως θά δοῦμε συντόμως και τά «μέσα» με τά όποια ἡ ὀργάνωση διδάσκει ὅτι θά ἐπιτελεστέῃ ἡ βελτίωση τῆς προσωπικότητος τοῦ μέλους καί ἡ ἐπίτευξη τῆς «ἀγάπης καί τῆς ἀμοιβαιότητος μέσα στήν ἀνθρωπότητα».

Τό «τάγμα» ιδρύθηκε τό 1915, στό Κάιρο τῆς Αἰγύπτου, ἀπό τούς προαναφερομένους -Μαρία Dupré καί Δημήτριο Σεμελά- πού κατά τήν ὀργάνωση ἦσαν ἤδη «Διδάσκαλοι Ροδόσταυροι τῆς Ανατολῆς καί οἱ δύο».

Ἀπό τό 1951, ἡ ὀργάνωση λειτουργεῖ στήν Ἀθήνα ὡς Ἀστική Ἐταιρεία, μέ τίτλο: «Φιλοσοφική Ἐταιρεία: Τό Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Ἄετοῦ».

Τό «τάγμα», «ἀνασυστήθηκε» μετά τόν θάνατο τῆς Dupré (1918) ἀπό τόν Σεμελά καί πρόσφατα (2004)⁴, μέ ἀπόφαση τῆς ἡγεσίας του, «προκειμένου να υπηρετήσῃ τις ιδιαίτερες ἀνάγκες τῆς Ἀνθρωπότητος τῆς παρούσας Ἐποχῆς».

Στήν πραγματικότητα, ὑπέστη διάφορες κατά καιρούς διασπάσεις καί ἀμφισβητήσεις ἀπό μέλη πού διαχώρισαν τήν θέση τους καί ἴδρυσαν ὀμάδες διεκδικώντας γιά τόν ἑαυτό τους τήν «νόμιμη διαδοχή» ἀπό τούς ἰδρυτές. Ὑπῆρξε ἔποχή πού λειτουργοῦσαν 3 ἀνεξάρτητες κινήσεις, μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τίτλο -«Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Ἄετοῦ»- πού ἡ κάθε μία ἀμφισβητοῦσε τήν ἐγκυρότητα τῶν ἄλλων, ἐνῶ ἡ «μητρική» ὀργάνωση διατείνεται ὅτι: «Δεν αναγνωρίζει οὔτε καί

ἔχει καμμία σχέση με τυχόν υπάρχουσες ἀπομιμήσεις»⁵.

Σχετικά μέ τούς ἰδρυτές τους, οἱ Κριναετοῖ ἀναφέρουν τά ἀκόλουθα:

«Ἡ Μαρία Routchin (1883-1918), ἀπό πολύ νωρίς ἐκδήλωσε τήν ἀγάπη τῆς γιά τόν ἄνθρωπο καί ἰδίως γιά τήν καταπιεσμένη κοινωνικά γυναίκα τῆς ἐποχῆς τῆς. Παντρεύτηκε τόν Ευγένιο Dupré καί ἀπέκτησε τρία παιδιά...

Μυήθηκε στον Μαρτινισμό τῆς Αἰγύπτου καί, παρά το γεγονός ὅτι ἦταν γυναίκα, στο Τάγμα τῶν Ροδόσταύρων τῆς Ἀττικῆς («Οἱ Ἀδελφοί τῆς Ἀληθείας»).

Τό 1913, στον Λυκαβηττό, ἔλαβε τήν ἀποκάλυψη τῆς Αποστολῆς τῆς καί δύο χρόνια ἀργότερα, στις 6/19 Ἰανουαρίου 1915, κατ' Ἐντολήν τοῦ Αοράτου, (επαν)ίδρυσε τὸ Τάγμα τοῦ Κρίνου καί τοῦ Ἀετοῦ, στο Κάιρο τῆς Αἰγύπτου. Στήν ἱστορική ἐκείνη στιγμή τῆς συμπαραστεκόταν ὁ Δημήτριος Σεμελάς, ἐνώ ὡς Μάρτυρες τῆς Πράξεως παρίσταντο οἱ: Ἀντώνιος Χατζηαποστόλου, Νικόλαος Κονταρός καί Γεώργιος Ἀγάθος, οἱ ὁποῖοι καί χρίστηκαν Μεγάλοι Ταξίαρχες τοῦ Τάγματος.

Ἡ Μαρία, ἐργάστηκε ἀκατάπαυστα «γιά τήν Ἀγάπη τῆς Ἀνθρωπότητος» μεταδίδοντας ἐμπνευσμένες Διδασκαλίες, πρὸς τούς Μαθητές τῆς, στο Κάιρο καί στήν Ἀθήνα, μέχρι τήν 30ῆ Ἰανουαρίου 1918, ὅποτε καί πέθανε στο νοσοκομεῖο τῶν Παρισίων, σε ηλικία 34, μόλις, ἐτῶν.

Ἡ Μαρία Routchin Dupré καί μετά τήν ἀποσάρκωσή τῆς, ἡ «Σεβασμία μας Μητέρα Μαρία (ΔΩΡΑ)», ὅπως εἶναι ἀπό τότε γνωστή στα μέλη τοῦ Τάγματος, συνέχισε νά μεταδίδει ἀπ' εὐθείας στους μαθητές τῆς υψηλές Διδασκαλίες, Νομοθεσίες καί νουθεσίες, ἀπό τα Ουράνια Δώματα, ὅπου κατοικεῖ.

Ὁ Δημήτριος Σεμελάς (1884-1924), ἐλληνικῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε στις 2 Μαΐου τοῦ 1884, στήν Σηλυβρία τῆς Θράκης καί

4. <http://www.eon.gr/page.php?tm=20060321173132&sp-ot=19>

5. <http://www.eon.gr/page.php?tm=20060321153545&sp-ot=19&page=3>

σπούδασε στην Εμπορική Σχολή της Κωνσταντινούπολης. Σε ηλικία περίπου 19 ετών, ήρθε στην Αθήνα για να σπουδάσει Ιατρική. Κατά την διάρκεια της εκεί παραμονής του, καθοδηγήθηκε υπερβατικά να ανακαλύψει μεσαιωνικά χειρόγραφα που του αποκάλυπταν την ιδιαίτερη του Αποστολή: να αναβιώσει το Έργο των Ιπποτών του Ναού (Ναΐτες), την Αδελφοποιία, Έργο που αποσκοπούσε (και συνεχίζει να αποσκοπεί) στην κοινωνική αναγέννηση της Ανθρωπότητας.

Παρέμεινε στην Αθήνα μέχρι το 1909 και, σε ηλικία 25 ετών, έλαβε την Μύηση των Ροδοσταύρων «Αδελφών της Ανατολής» και κληρονόμησε την Διαδοχή τους, αναγορευόμενος «Μέγας Αττικός» (Ιμπεράτωρ).

Το 1910, στο Κάιρο της Αιγύπτου, ο Δημήτριος Σεμελάς συνάντησε το ζεύγος Ευγενίου και Μαρίας Dupré, οι οποίοι είχαν έρθει από την Γαλλία, και συνδέθηκε μαζί τους με βαθύτατους πνευματικούς δεσμούς.

Προκειμένου να αρχίσει το Έργο του, ο Δημήτριος απευθύνθηκε στο Μαρτινιστικό Τάγμα. Μυήθηκε στον Μαρτινισμό της Αιγύπτου, τον Ιανουάριο του 1911 και ζήτησε από τον Papyrus την άδεια να ιδρύσει την Στοά των Εσσαίων, Νο. III, στο Κάιρο. Επί των ημερών του, η Στοά εκείνη αυξήθηκε εντυπωσιακά σε αριθμό και είχε αξιοσημείωτη δραστηριότητα.

Τον Αύγουστο του 1913, ο Δημήτριος Σεμελάς συνέστησε το Συμβούλιο της Αδελφοποιίας, συγκεντρώνοντας γύρω του τους επτά συνεργάτες και σχεδίασε μαζί τους τον «Παγκόσμιο Κώδικα», εμπνευσμένο “χάρτη” αρχών και ιδεών για μια παγκόσμια κοινωνική αναγέννηση. Σύμφωνα με την παράδοση του Τάγματος, ο πρόεδρος Ουίλσον συμπεριέλαβε, στον γνωστό «Χάρτη της Κοινωνίας των Εθνών» ορισμένες από τις τότε συλλήψεις του Συμβουλίου της Αδελφοποιίας, κατόπιν υποδείξεων του Δημητρίου Σεμελά.

Εκτός των πολλών και διαφόρων άλλων κοινωνικο-πολιτικών και μνητικών δραστη-

ριοτήτων του, από το 1915, συνεργάστηκε στενά με την Μαρία Rouchin Dupré για την ίδρυση, εγκατάσταση και διάδοση του Τάγματος του Κρίνου και του Αετού. Μετά τον θάνατο της Μαρίας (1918), ο Δημήτριος ανέλαβε, εν λευκώ, την Διεύθυνση του Τάγματος, το αναδιοργάνωσε και για πέντε συνεχή χρόνια εργάστηκε γι αυτό, εκπαιδύοντας προσωπικά τους μαθητές του και πλουτίζοντάς το με πρωτότυπες και εμπνευσμένες Διδασκαλίες, Νομοθεσίες και Τυπικά.

Το σώμα του Δημητρίου Σεμελά, καταπονημένο από την εντατική εργασία και μια βαρεία φυματίωση, άφησε την τελευταία του πνοή στο Σανατόριο του Durtol της Γαλλίας, στις 5 Αυγούστου 1924, ενώ η κηδεία του έγινε την επόμενη ημέρα, στον ορθόδοξο Ναό του Αγ. Στεφάνου, στο Παρίσι.

Όρισε ως διάδοχό του, με γραπτή διαθήκη, τον Ευγένιο Ντυπρέ, ο οποίος συνέχισε με αφοσίωση και συνέπεια το Έργο του Τάγματος. Το Τάγμα και το Έργο του, μέσω απαρέγκλιτης και κανονικής διαδοχής ευρίσκεται σε λειτουργία και δραστηριότητα μέχρι σήμερα».

Προφανώς, τά ανωτέρω δέν χρήζουν ιδιαίτερου σχολιασμού, καθώς ο Μασονικός / Ροδοσταυρικός χαρακτήρας της όλης περιγραφής είναι ιδιαίτερα έκδηλος. Άξίζει απλώς νά έστιαστούμε σέ κάποιες χαρακτηριστικές φράσεις όπως: «Μυήθηκε στον Μαρτινισμό της Αιγύπτου... στο Τάγμα των Ροδοσταύρων της Αττικής... στον Λυκαβηττό, έλαβε την αποκάλυψη της Αποστολής της... **κατ' Εντολήν του Αοράτου**, (επαν)ίδρυσε το Τάγμα του Κρίνου και του Αετού... και μετά την **αποσάρκωσή** της, η “Σεβασμία μας **Μητέρα Μαρία (ΔΩΡΑ)**”, συνέχισε, να μεταδίδει απ' ευθείας στους μαθητές της υψηλές Διδασκαλίες, **από τα Ουράνια Δώματα, όπου κατοικεί... καθοδηγήθηκε υπερβατικά** να ανακαλύψει μεσαιωνικά χειρόγραφα που του αποκάλυπταν την ιδιαίτερη του Αποστολή: **να αναβιώσει το Έργο των Ιπποτών**

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΙΑ;

Μεταφέρουμε από τό διαδίκτυο επαγγελματική άγγελία, μία από τίς έκατοντάδες, πού λυμαίνονται τό χῶρο τοῦ Internet.

«Yoga από την Α... Μ...

Γιόγκα για ενέργεια και ισορροπία!

Ένωση με τον εαυτό μας και το σύμπαν.

Σώμα, ψυχή και νους ενώνονται μέσα από την σωστή αναπνοή και τις σωματικές ασκήσεις, με σκοπό την είσοδο σε βαθύτερα στρώματα της ύπαρξης.

Μία αρχαία τέχνη που δεν έχει σχέση με θρησκεία και απευθύνεται σε όλους.

Δρα θεραπευτικά στον άνθρωπο και τον διδάσκει πώς να χειρίζεται την ενέργειά του με σοφία.

Η Α... Μ... είναι δασκάλα χορού και γιόγκα.

Χρήσιμες πληροφορίες: Το μάθημα της γιόγκα γίνεται μία φορά την εβδομάδα. Επιλέξτε: Τετάρτη 20:00, Διάρκεια: 6 μήνες. Εγγραφές: όλο το χρόνο. Κόστος: 40€ ανά μήνα για μία φορά την εβδομάδα, 10€ ανά μάθημα.

Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής στο ...@yahoo.com.

Δέν είναι, δυστυχώς, εύκολο στόν άπλό άνθρωπο νά άντιληφθει τό πόσο παραπλανητικό είναι τό άνωτέρω κείμενο. Βλέπετε, τά ΜΜΕ έπαιξαν πειθήνια τό παιχνίδι τής «Νέας Έποχής» επί σειρά έτών και σήμερα λίγοι μόνο δέν έχουν πέσει στην καλοστημένη παγίδα. Οί περισσότεροι πείθονται στην εικόνα πού μεταφέρει ή παραπάνω διαφήμιση.

Yoga παραδοσιακή και Power Yoga υπόχονται νά λύσουν όλα τά άδιέξοδα τοῦ

του Ναού (Ναΐτες)... έλαβε την Μύηση των Ροδοσταύρων «Αδελφών της Ανατολής» και κληρονόμησε την Διαδοχή τους, αναγορευόμενος «Μέγας Αττικός» (Ιμπεράτωρ)... Μυήθηκε στον Μαρτινισμό της Αιγύπτου... ζήτησε από τον Papyrus την άδεια να ιδρύσει την Στοά των Εσσαίων... » κ.λπ.

Ο μεγαλοϊδεατισμός τής όργάνωσης είναι έκδηλος στην «ιστορική» αναδρομή τήν σχετική μέ τον βίο και τήν πολιτεία τών ιδρυτών της. Άλλά και σε πολλά σημεία τών ιστοσελίδων τους δέν κρύβουν τίς μασονικές, μαρτινιστικές και ροδοσταυρικές καταβολές τους.

Έπί τροχάδην θά άπαριθμήσουμε κάποιες βασικές κακοδοξίες τής όργάνωσης, όπως ή πίστη στην μετενσάρκωση (έπανενσωμάτωση), ή άποδοχή τοῦ πνευματισμοῦ και τοῦ άποκρυφισμοῦ, αλλά και ή συχνή χρήση Εὐαγγελικῶν περικοπῶν παρερμηνευμένων μέ

βάση τήν άποκρυφιστική θεολογία, κοσμολογία και άνθρωπολογία τής όργάνωσης.

Άκόμη, ή άποδοχή τής «Όρφικῆς και Πυθαγορείου Άστροσοφίας» (δαισθητικῆς και Γνωστικῆς Μαντείας) και τής «Χαλδαιο-Αιγυπτιακῆς Άστρολογίας» (τῆς Ίερῆς Έπιστήμης τών Άστρον), χαρακτηρίζουν τήν πίστη τοῦ «τάγματος», καθώς και ή συλλογική άποδοχή τής Μαγείας, τής άποκρυφιστικῆς συμβολογίας και τοῦ Ταρώ.

Ός βασικό εργαλείο για τήν έπίτευξη τών σκοπῶν του, τό «τάγμα» υίοθετεί τον διαλογισμό και άλλες άποκρυφιστικές πρακτικές.

Άπό τά άνωτέρω διαφαίνεται καθαρά ό άντιχριστιανικός χαρακτήρας τής όργάνωσης. Είναι συνεπῶς άσυμβίβαστη ή ιδιότητα τοῦ πιστοῦ Όρθόδοξου Χριστιανοῦ, μέλους τῆς Έκκλησίας μέ αὐτήν τοῦ ένταγμένου στό «Τάγμα τοῦ Κρίνου και τοῦ Άετοῦ».

σύγχρονου Homo Catalanoticus. Τοῦ ὑπόσχονται «fitness» καί «In life style», φτηνά χαπάκια στό ἐσωτερικό του κενό καί τό ὑπαρξιακό του ἀδιέξοδο.

Οἱ πληροφορίες σχετικά μέ τό τί εἶναι στήν πραγματικότητα ἡ γιόγκα δέν φαίνεται νά ἀγγίζουσαν κανέναν. Πῶς ἄλλωστε νά φτάσει τό σωστό μήνυμα στόν παραλήπτη μετά ἀπό μιά ἐξουθενωτική πλύση ἐγκεφάλου ἀπό τήν TV;

Ποῖός θά πληροφορήσει τόν δύστυχο κατανάλωτή ὅτι ἡ γιόγκα εἶναι μιά σειρά ἀπό τεχνικές γιά νά ξεφύγει ὁ Ἰνδουϊστής ἀπό τήν ζωή καί ἀπό τόν θάνατο; Νά σταματήσει, δηλαδή, τόν τροχό τῆς Σαμσάρα, τόν ἀέναο κύκλο τῶν γεννήσεων καί θανάτων (καθ' ὅσον οἱ Ἰνδουϊστές πιστεύουν στήν μετενσάρκωση);

Ποῦ εἶναι ἡ «θεραπευτική δράση», πού ἐξαγγέλλει ἡ παραπάνω διαφήμιση; «Ἐνωση μέ τόν ἑαυτό μας καί τό σύμπαν», σημαίνει ἐκμηδένιση, διάλυση τῆς προσωπικότητας. Τό σκέφτεται αὐτό ὁ νεόφυτος στή yoga;

Ποῦ εἶναι οἱ «ἀφορισμοί» τοῦ Patanjali, τοῦ «πατέρα τῆς γιόγκα» (2^{ος}-3^{ος} αἰώνας π.Χ.), σχετικά μέ τό τί στήν πραγματικότητα εἶναι ἡ γιόγκα;

Γνωρίζουν ἄραγε, οἱ συμπαθητικές κυρίες πού τεντώνονται, στήν προσπάθεια νά κερδίσουν ἄθροισμα ὑγείας, ὅτι εἰδικοί ἔχουν δηλώσει ὅτι πολλοί πού ἀσκοῦνται στήν γιόγκα, κινδυνεύουν μέ βαρύτερες κακώσεις καί ψυχοσωματικές βλάβες ἀπό τίς ἐπικίνδυνες στάσεις καί τήν φιλοσοφία τῆς γιόγκα;

Τονίζεται μάλιστα στήν ἀγγελία ὅτι ἡ πρακτική πού βιώνεται στό «γυμναστήριο» «δέν ἔχει σχέση **μέ θρησκεία**». Θά χρειαζόταν ἄραγε νά τονιστεῖ κάτι τέτοιο σέ μιά σχολή μπαλέτου;

Καί τέλος, γνωρίζουν οἱ ἐνασχολούμενοι, ὅτι ἡ βίωση τῆς γιόγκα εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη χριστιανική πίστη;

Ἡ πρόθεση τοῦ σχολίου αὐτοῦ δέν εἶναι νά κάνει βαθιά τομή στήν διδασκαλία καί στίς πρακτικές τῆς γιόγκα. Ὑπάρχουν ἤδη

ἀξιόλογες μελέτες¹ ἐπ' αὐτοῦ, ἀπλῶς θά πρέπει γιά μιά ἀκόμη φορά νά ὑπογραμμισθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση καί ἡ ἀπόκρυψη τῆς ἀλήθειας σχετικά μέ αὐτό, τό ἐπικίνδυνο καί οὐτοπικό γιά τόν ἄνθρωπο, σύστημα.

Παλιά εἶχαμε τίς ἀγγελίες τῶν μέντιουμ, τῶν καφετζούδων καί τῶν ἀστρολόγων στά λαϊκά περιοδικά, τώρα ὁ κύκλος διευρύνεται ἔτσι ἔχουμε δασκάλες γιόγκα στό Internet. Οἱ καιροί ἀλλάζουν ὁ πονηρός ἐκσυγχρονίζει τήν μεθοδολογία του.

«ΘΕΟΦΡΟΝΕΣ»;

Πρόσφατα, γίναμε οἱ Ἕλληνες μάρτυρες, ἀπό τοῦς δέκτες τῆς τηλεοράσεως, σκηνηῶν «ἀπειρου κάλλους», ὅταν μιά κάμερα εἰσέβαλε στήν «τελετουργία» τῆς ὁμάδας τῶν αὐτοαποκαλουμένων «Θεοφρόνων».

Τό θέμα -καί τό θέαμα- θά περνοῦσε ἀπαράτηρητο, ἄν στήν ἐν λόγω συγκέντρωση δέν συμμετεῖχαν, πρόσωπα τοῦ καλλιτεχνικοῦ καί δημόσιου βίου.

Από τίς ἀναφορές τοῦ δημοσιογράφου ἀλλά καί ἀπό σχετικό φυλλάδιο τῆς ὁργάνωσης αὐτῆς προκύπτει ὅτι τά πιστεύω αὐτῆς τῆς ὁμάδας ἀνακατεύουν ἀρχαιοελληνικά, Ἰνδουϊστικά, ἀποκρυφιστικά καί χριστιανικά στοιχεῖα.

Οἱ ἀναφορές ὅτι οἱ μετέχοντες εἶναι πιστοί καί καλοί χριστιανοί προκαλοῦν μᾶλλον θυμηδία. Ὅπως ἔχουμε ἐπανειλημμένα ὑπογραμμίσει, δέν μπορεῖ κάποιος νά εἶναι χριστιανός Ὁρθόδοξος καί ταυτόχρονα νά πιστεύει σέ διδασκαλίες, πού ἀκυρώνουν τήν πίστη καί τίς ἀλήθειες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ συμμετοχή δέ προβεβλημένων δημοσίων προσώπων σέ τέτοιου εἴδους ὁμάδες δείχνει, ἀφ' ἑνός, τήν δίψα πού ἔχουν γιά πνευματική ἀνάταση καί ἀνάπαυση, ἀφ' ἑτέρου τήν ἀφέλεια, τήν ἀγνοία καί τό κενό πού κρύβουν μέσα τους, ὥστε νά προσπαθοῦν νά τό γεμίσουν μέ κάθε εἶδους «προσφορά». Ὅσον γιά τοῦς καθοδηγητές καί τοῦς

1. Βλέπε: «Παρακαταθήκη», Σεπτ. - Ὀκτ. 2005. τ. 44.

διδασκάλους της ομάδας αυτής, εάν δέν άποσκοπούν σέ προσωπικά όφέλη, στήν καλύτερη τών περιπτώσεων έχουν «πιστέψει» ότι μπορούν νά «σώσουν» τόν κόσμο, προβάλλοντας τίς δικές τους πνευματικές καί ύπαρξιακές άναζητήσεις σάν τήν άπόλυτη συνταγή έπιτυχίας.

Συνήθως τέτοιου είδους κατασκευάσματα δέν άντέχουν ούτε στήν άπλή κριτική ένός μέσου λογικού άνθρώπου.

Πώς θά μπορούσαν άραγε νά θεωρηθούν «Θεόφρονες» μέ τίς «χαριτωμένες» τελετουργίες καί τίς επικίνδυνα άντιχριστιανικές διδασκαλίες τους;

ΟΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΓΝΟΙΑ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ!

Τόν τελευταίο καιρό, παράλληλα μέ τήν συντονισμένη έπίθεση τών γνωστών/άγνωστων «προοδευτικών δυνάμεων» κατά τής Έκκλησίας, έπιχειρείται καί ή φίμωση όσων ένημερώνουν τό κοινό για τόν κίνδυνο άπό τίς **νεοφανείς αίρέσεις** καί τίς **καταστροφικές λατρείες** πού λυμαίνονται στήν κυριολεξία τήν χώρα μας.

Ως άπάντηση τής πονηρής προσπάθειας τών σκοτεινών αυτών κύκλων δημοσιεύθηκε στίς 22/1/2006, άξιόλογο άρθρο του κ. Μάκη Παπαγεωργίου, στήν έφημερίδα «ΤΟ ΠΑΡΟΝ», πού παρουσιάζει τήν πραγματική διάσταση τών όσων συμβαίνουν στόν άκρωσ ευαίσθητο χώρο τής παραθρησκείας, τό όποιο καί άναδημοσιεύουμε.

«Η περί πρακτόρων φιλολογία των τελευταίων εβδομάδων άγγιξε με άκρα ανευθυνότητα την αντιμετώπιση των αιρέσεων και των σεκτών. Επιχειρήθηκε μάλιστα να παρουσιαστεί η μοναδική αντιαρετική υπηρεσία της χώρας μας, που λειτουργεί στην Εκκλησία της Ελλάδος, ως πρακτορική συμμορία κουκουλοφόρων καταδοτών, που καταρτίζει λίστες αιρετικών ομάδων παραβιάζοντας δήθεν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τέτοιες θέσεις αγνοούν το κοινωνικό πρόβλημα που έχουν προκαλέσει στην Ευρώπη

και ειδικότερα στην Ελλάδα σέκτες επικίνδυνες για τη δημόσια ασφάλεια και την κοινωνική συνοχή. Παράλληλα, παραβλέπουν ότι ήδη σε Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, Αυστρία και Βέλγιο λειτουργούν ειδικές κρατικές υπηρεσίες παρακολουθήσεως των αιρέσεων, που συχνά προβαίνουν σε διαλύσεις κοινωνικά επικίνδυνων σεκτών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει καταδικάσει τις αιρέσεις με τρία ψηφίσματα. Στο τελευταίο μάλιστα ψήφισμα, της 17.2.1998, “καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα, σεβόμενα τις αρχές του κράτους δικαίου, για την καταπολέμηση των παραβιάσεων των δικαιωμάτων των ατόμων που διαπράττουν ορισμένες σέκτες, στις οποίες θα πρέπει να μη χορηγείται το δικαίωμα της σύστασης θρησκευτικής ή πολιτιστικής οργάνωσης”.

Επίσης, στο αμέσως προηγούμενο ψήφισμα του, της 29.2.1996, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπίστωνε ότι “ορισμένες σέκτες επιδίδονται σε παράνομες ή εγκληματικές δραστηριότητες και σε παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως σε κακομεταχείριση, σεξουαλική βία, εγκλεισμούς, σωματεμπόριο, ενθάρρυνση επιθετικής συμπεριφοράς, μέχρι και σε προπαγάνδα ρατσιστικών ιδεολογιών, σε φορολογικές απάτες, μεταφορές κεφαλαίων, εμπόριο όπλων, διακίνηση ναρκωτικών, παραβίαση του δικαιώματος της εργασίας, ή σε παράνομη άσκηση της ιατρικής”.

Το τελευταίο φαίνεται αστείο, αλλά στην Ιαπωνία αποδείχθηκε τραγικό, όταν η αστυνομία συνέλαβε τον Κόζι Τακαχάσι, επικεφαλής της αιρέσεως Life Space, που πίστευε ότι μπορούσε να θεραπεύει κάθε πάθηση, χτυπώντας τους ασθενείς στο κεφάλι, χωρίς ότου πέθανε κατά τη διάρκεια της «θεραπείας» ένας 66χρονος οπαδός του που έπασχε από... εγκεφαλική αιμορραγία!

Πρόσφατα, το υπουργείο Δικαιοσύνης της Γαλλίας απέστειλε σε όλους τους εισαγγελείς της χώρας λίστα με εκατοντάδες αιρετικές οργανώσεις. Κάποιες από αυτές προσέ-

φυγαν στο Γαλλικό Συμβούλιο Επικρατείας ζητώντας την απόσυρση της λίστας, επειδή δήθεν παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θρησκευτικές ελευθερίες, που προστατεύει το λαϊκό κράτος της Γαλλίας.

Το Συμβούλιο απέρριψε την προσφυγή και έκρινε τη λίστα των αιρετικών οργανώσεων ορθή, νόμιμη και απαραίτητη στους εισαγγελείς για να προβαίνουν σε ποινικές διώξεις!

Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι το Γαλλικό Διυπουργικό Όργανο για την καταπολέμηση των αιρέσεων (όργανο ανύπαρκτο στη χώρα μας) έχει ορίσει από το 2000 ότι «σέκτες είναι σύνδεσμοι ανθρώπων με ολοκληρωτική δομή, που, άσχετα αν δηλώνουν ή όχι θρησκευτικούς σκοπούς, πλήττουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και την κοινωνική ισορροπία»!

Μάλιστα η γαλλική Λίστα των αιρέσεων απαριθμεί και τις καταστροφικές συνέπειές τους, όπως διανοητική αποσταθεροποίηση, διάσπαση με το κοινωνικό περιβάλλον, προσβολή της φυσικής ακεραιότητας και της δημόσιας τάξης, αντικοινωνικότητα, ακραίες οικονομικές απαιτήσεις, επηρεασμό των ανηλίκων και παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη και τις δημόσιες υπηρεσίες.

Η ελληνική πολιτεία φαίνεται ότι δεν αντιλαμβάνεται το μέγεθος της απειλής των αιρέσεων κατά της ασφάλειας των πολιτών και της ελευθερίας σκέψης και πίστεως στη χώρα μας. Οφείλει να αποδείξει στην πράξη ότι νοιάζεται και αγωνιά, πάντα με απόλυτο σεβασμό στη θρησκευτική ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα».

ΚΑΒΒΑΛΑ² (Α)

Η Ντέπι Σάσκι Λέβενταλ (Debbie Chaski-Leventhal), πρώην μέλος της οργάνωσης του Φίλιπ Μπέργκ (Phillip Berg), μιὰς αμερικανικής παραλλαγής της Καββάλα, δήλωσε ότι εάν ο Μπέργκ ζητούσε από τους πιό πιστούς

όπαδούς του να αυτοκτονήσουν ομαδικά είναι πολύ πιθανόν ότι αυτοί θα τό έκαναν. Η Leventhal, πού ήταν 13 χρόνια μπλεγμένη στην ομάδα προσέθεσε: «Ο Μπέργκ άσκει μεγάλη επίδραση πάνω τους. Πρόκειται για λατρεία (σέκτα)».

Ο ραββίνος Μπάρρυ Μάρκος (Barry Marcus), τής Κεντρικής Συναγωγής του Λονδίνου, συμφώνησε με τον όρο «λατρεία». «Υπάρχει πολύ μικρή διαφορά μεταξύ του τρόπου πού λειτουργεί τό κέντρο Καμπαλλά και όποιασδήποτε άλλης «λατρείας» αναφορικά με τήν στέρηση ύπνου, τήν εξουθένωση, τήν διακοπή των δεσμών των μελών με τήν οικογένεια και τήν απόλυτη εξάρτησή τους από τήν σέκτα», δήλωσε.

Ο ραββίνος και ή πρώην όπαδός ήταν μεταξύ αυτών πού έμφανίστηκαν στην έκπομπή έρευνας «Sweeney Investigates» του BBC 2.

Ως βασικοί χορηγοί τής αίρεσης έμφανίζονται πολλές διασημότητες, όπως ή Μαντόνα και ό άντρας της Γκί Ρίτσι (Guy Ritchie). Τακτικά συμμετέχουν στό Καμπαλιστικό Κέντρο, στό Λονδίνο, στην πλατεία Στράτφορντ κι έχουν επισκεφθεί τό Ίσραήλ μαζί με άλλους πιστούς.

Ο Τόνι Ντονέλι (Tony Donnelly), καρκινοπαθής, κατέγραψε μυστικά, όταν έπισκέφτηκε τό κέντρο, τίσ επαφές πού είχε με τό προσωπικό, με μιὰ κρυμμένη κάμερα. Άν και δέν του υποσχέθηκαν θαύματα, του είπαν, ότι τό ιδιαίτερο έμφιαλωμένο νερό τής Καμπαλλά καθώς και τό Ζοχάρ, βιβλία τής Καμπαλλά στην άραμαϊκή και τήν έβραϊκή, θά βοηθοῦσαν. Ο λογαριασμός για αυτές τίσ βοήθειες, συμπεριλαμβανομένου του γεύματος, ανήλθε στίς 860 λίρες Άγγλίας.

Τό από κόκκινο σπάγκο, Καββαλιστικό βραχιόλι κοστίζει 18,50 λίρες Άγγλίας και υποστηρίζεται ότι αυτά και άλλα παρόμοια έμπορεύματα αποστέλλονται «ώς βοήθεια» στά θύματα του τσουνάμι.

«Είναι άηδιαστικό και πρόκειται για μιὰ άκόμη φτηνή προσπάθεια μιὰς σέκτας άπο-

2. Καββάλα ή Καμπαλλά. Fair News, τ. 2, Μάϊος 2005 (BBC 2. Documentary, 13 Ιανουαρίου 2005).

φασισμένης νά κερδίσει χρήματα», σχολίασε ο ραββίνος Μάρκος. «Εμείς στην Ιουδαϊκή κοινότητα διαχωρίζουμε σθεναρά την στάση μας από αυτή την τάση. Οί διασημότητες θά πρέπει νά αναθεωρήσουν την εμπλοκή τους σ' αυτή την αίσχρη ομάδα τσαρλατάνων».

Βασικό στέλεχος του Κέντρου του Stratfort Place, ή Eliyahu Yardeni, ακούστηκε νά λέει στην ταινία, κατά τή διάρκεια τής έκπομπής: «Απλά, νά σου πῶ κάτι ακόμα σχετικά μέ τά ἑξι ἑκατομμύρια Ἑβραίους, πού σκοτώθηκαν στό Ὀλοκαύτωμα: Τό πρόβλημα ἦταν ὅτι τό φῶς ἐμποδίστηκε. Δέν χρησιμοποιήσαν τήν Καββάλα».

Μιά δήλωση προερχόμενη ἀπό τό Κέντρο τής σέκτας στό Λονδίνο ἀναφέρει: «Τό κέντρο πρέπει νά συγκεντρώνει εἰσφορές, σέ μόνιμη βάση χορηγίας, γιά νά μπορεῖ νά καλύπτει διοικητικά ἔξοδα και ὑπερωρίες, τά ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων γίνονται αἰσθητά σέ ἡμερήσια βάση διεθνῶς, ἀλλά και στην Ἀσία».

ΚΑΒΒΑΛΑ (ΚΑΜΠΑΛΑ)³ (B)

Ὁ Shaul Youdkevitch, διευθυντής τοῦ «Κέντρου Καμπαλά» στό Τέλ Ἀβίβ, συνελήφθη ὡς ὑπόπτος γιά παροχή ψευδῶν ὑποσχέσεων θεραπείας σέ μία καρκινοπαθή γυναίκα μέ ἀντάλλαγμα μιά δωρεά 30.000 λιρῶν καί προφυλακίστηκε γιά ἀνάκριση. Ἡ ἰσραηλινή ἀστυνομία δήλωσε ὅτι πρόκειται νά ἀνακρίνουν τή γυναίκα τοῦ κ. Youdkevitch καί τόν πρῶην διευθυντή τοῦ Κέντρου μέ τήν ἴδια κατηγορία.

Ἡ ἀσθενής Leah Zonis, ἡ ὁποία στό μεταξὺ ἀπεβίωσε, ἰσχυρίστηκε ὅτι τό προσωπικό τοῦ Κέντρου τής ὑποσχέθηκε ὅτι θά θεραπευόταν ἀπό τόν καρκίνο ἄν ἔδινε μεγάλα χρηματικά ποσά. Ἡ Leah Zonis ἀπεβίωσε τόν Αὐγουστο, σέ ἡλικία 50 ἐτῶν, μετά ἀπό ἑξάχρονη μάχη μέ τήν ἀρρώστια.

Ὁ ἄντρας τής, Boris, δήλωσε στην ἔφημερίδα «The Guardian», ὅτι ἀφοῦ ἔγινε ἡ διά-

γνωση τής ἀσθένειας, ἕνας φίλος τής πρότεινε νά ἐπισκεφθεῖ τό «Κέντρο τής Καμπαλά». Στή συνέχεια ἔλαβε μέρος στίς δραστηριότητες τής ομάδας καί ὅταν ἡ κατάστασή της χειροτέρευσε, ζήτησε βοήθεια ἀπό τόν Moshe Rozenberg, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε διευθυντής τοῦ Κέντρου. Σύμφωνα μέ τόν κ. Zonis, ὁ κ. Rozenberg εἶπε ὅτι ἡ δωρεά θά ὀδηγοῦσε στην ἀποθεραπεία της. «Ἐδῶσα ἐμέσως 5.000 Shekels⁴» (600 £), συνέχισε ὁ κ. Zonis, «ἀλλά ἐκεῖνος εἶπε ὅτι ἡ δωρεά ἔπρεπε νά εἶναι περισσότερο “ἐπιζήμια” καί πρότεινε τό ποσό τῶν 30.000 \$ (17.000 £). Τό θεώρησα ἀνόητο καί πίστεψα ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι ἀπατεῶνες, ἀλλά ἡ γυναίκα μου ἦταν τόσο ἀπελπισμένη καί τόσο ἄρρωστη πού συμφώνησε».

Ὁ κ. Zonis ἰσχυρίστηκε ὅτι μέλη τοῦ Κέντρου τοῦ εἶπαν ὅτι θά προσεύχονταν γιά τή γυναίκα του. Ἐπίσης, τή συμβούλεψαν ὅτι οἱ ἐλπίδες της γιά ἀνάρρωση θά ἀυξάνονταν ἄν ἔπινε νερό ἀπό πατενταρισμένα μπουκάλια πού τά χρέωναν 4 λίρες.

Τό 2002 ἡ κατάσταση τής κας Zonis χειροτέρευσε ἀκόμα περισσότερο κι ἔτσι πλησίασε τόν κ. Youdkevitch, ὁ ὁποῖος ἔγινε διευθυντής, ἀφ' ὅτου ὁ κ. Rozenberg ἔφυγε γιά τίς Η.Π.Α. Σύμφωνα μέ τόν κ. Zonis, ὁ κ. Youdkevitch γνώριζε γιά τήν προηγούμενη δωρεά, ἀλλά ὡς τόσο τοῦ εἶπε ὅτι δέν ἦταν ἀρκετή γιά μιά θεραπεία καί πρότεινε νά προσφέρουν ἐπιπλέον 25.000 δολλάρια (14.000 £).

Ἡ κα Zonis δανείστηκε τά χρήματα, ἀλλά ἡ ὑγεία της συνέχισε νά χειροτερεύει. Ὁ ἄντρας της ἰσχυρίστηκε ὅτι πρὶν τό θάνατό της κατάλαβε ὅτι τήν ἐξαπάτησαν καί τοῦ ζήτησε νά πάει στην ἀστυνομία. Ὁ Oznat Youdkevitch, μάνατζερ τοῦ Κέντρου τής Καμπαλά, δέν ἔδωσε καμία ἀπάντηση.

Ἡ Madonna καί ὁ ἄντρας της, Guy Ritchie, ἀνήκουν στούς διάσημους πιστούς αὐτῆς τής σύγχρονης ἔκδοσης τής ἀρχαίας μυστικιστικῆς ἐρμηνείας τής Τορᾶ (Πεντατεύχου).

3. «FAIR News», τεῦχος 1, Ἰανουάριος 2006 («The Guardian», 1^η Νοεμβρίου, 2005).

4. Σίγκλος ἢ σίγλος. Νομισματική μονάδα τοῦ Ἰσραήλ.

Υπάρχουν πολλές άλλες κατηγορίες για πιέσεις, πού αφορούν δωρεές χρημάτων και αγορά άκριβων προϊόντων. Ο παραδοσιακός Ίουδαϊσμός απορρίπτει τήν έρμηνεία, πού ανέπτυξε ο ραβίνος Philip Berg και ή γυναίκα του, Karen.

Ο Shaul Youdkevitch ήταν αυτός πού φιλοξένησε τήν Madonna, όταν εκείνη επισκέφθηκε τό Ίσραήλ. Η ίδια δέν έκανε κανένα σχόλιο για τούς ισχυρισμούς περί άπάτης, αλλά δήλωσε ότι: «Θά τό θεωρούσαν λιγότερο αντιφατικό τό νά προσχωρούσα στό Ναζιστικό Κόμμα. Δέν θά ένοχλούσε κανέναν».

ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Είχαμε γράψει άλλοτε στό περιοδικό μας -σχολιάζοντας τή «διαμαρτυρία» των «προοδευτικών» για τήν άφαιρέση από τήν έκθεση Outlook του «έργου τέχνης(!)» του Βέλγου ζωγράφου Τιερί ντέ Κορντιέ στό όποιο καθύβριζε κατά τόν χυδαιότερο τρόπο τό ιερότερο σύμβολο των Χριστιανών, τόν Σταυρό του Κυρίου μας-, ότι ή έλευθερία τής έκφρασης πρέπει νά έχει κάποια όρια και νά λαμβάνει ύπ' όψη της τίσ ευαισθησίες και τήν πίστη των άλλων ανθρώπων. Τό έργο αυτό του Βέλγου ζωγράφου δέν ήταν μόνο ύβριστικό, βλάσφημο και προσβλητικό, προς τόν Σταυρό του Κυρίου μας, αλλά και αντιαισθητικό και βρώμικο άκόμη και για άθεους και θρησκευτικά άδιάφορους. Έρωτούμε τούς «διαμαρτυρομένους» για έπιβολή λογοκρισίας κ.τ.λ., εάν ό έν λόγω ζωγράφος έβαζε άπέναντι από τό άνδρικό όργανο όχι τόν σταυρό, αλλά τήν μητέρα τους ή τόν άρχηγό τής κομματικής τους ένταξης τί θά έκαναν;. Ασφαλώς θά «διερρήγνυαν τά ιμάτιά τους» και θά κατέφευγαν σέ μηνύσεις και άλλα κατασταλτικά μέτρα.

Τό περίεργο είναι ότι όλοι αυτοί οί «πρόμαχοι» τής έλευθερίας έκφρασης και οί «δημιουργοί» στρέφονται κατά των συμβόλων τής Χριστιανοσύνης και κανείς δέν γράφει ή ζωγραφίζει κάτι ύβριστικό και χυδαίο για τά σύμβολα τής Μουσουλμανικής π.χ.

θρησκείας. Προφανώς γιατί φοβούνται τήν Ίσλαμική αντίδραση. Η ζουύλα μας πρώτ' από όλα. Έχουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα και παλαιά και σύγχρονα. Πρίν από κάμποσα χρόνια ο Σαλμάν Ρουσντί έγραψε τούς χαρακτηρισθέντες από τίσ Μουσουλμανικές Χώρες «σατανικούς στίχους» και για τήν «πράξη» του αυτή θεωρήθηκε έχθρός του Ίσλάμ, ζητήθηκε από θρησκευτικούς ήγγέτες των χωρών αυτών ή θανάτωσή του έναντι μεγάλων άμοιβών και έκτοτε κρύβεται σέ κάποια χώρα τής Δύσης.

Τό ίδιο συνέβη τώρα μέ τά χαρακτηρισθέντα «σατανικά σκίτσα» του προφήτη Μωάμεθ πού προκάλεσαν άκραίους φανατισμούς σέ όλο σχεδόν τό Ίσλάμ και τήν έπικήρυξη του σκιτσογράφου τής έφημερίδας Lyllands Posten (όποιος τόν εκτελέσει θά λάβει εκατομμύρια δολάρια από πολλούς ζηλωτές του Μωάμεθ). Κανείς έδω στή χώρα μας, από τούς ένθερμους και άνυποχώρητους ύποστηρικτές τής έλευθερίας έκφρασης δέν «όρθωσε τό άνάστημά του» νά συμπαρασταθί στό Δανό σκιτσογράφο πού άναψε φωτιές παντού και σταμάτησε τήν ζωή πολλών Χριστιανών. Άχνα δέν έβγαλε κανείς, ίσως γιατί φοβήθηκαν τή ζουύλα τους από τή φανατική αντίδραση κάποιου Ταλιμπάν ή Μουζαχεντίν ή Γκριζου Λύκου ή Κομάντος αυτοκτονίας κ.τ.λ.

Αντίθετα, γράφουν και ξαναγράφουν μέ ιδιαίτερο ζήλο άν κάποιοι Χριστιανοί διαμαρτυρηθούν λεκτικά άπλως για προσβολή τής πίστης τους και των συμβόλων της, χαρακτηρίζοντάς τους φανατικούς και μισαλλόδοξους, χωρίς νά έχει καμιά σχέση ή διαμαρτυρία των Χριστιανών μέ τήν μουσουλμανική «Έξέγερση».

Τά «σατανικά σκίτσα» δέν έχουν καμιά σύγκριση μέ τά εκθέματα στή Μόσχα του Μουσείου Ζαχάρωφ τόν Ίανουάριο του 2003 μέ τίτλο «προσοχή θρησκεία», όπου, μεταξύ άλλων, συμπεριλαμβάνονταν μία εικόνα του Χριστού σέ μία δήθεν διαφήμιση τής Coca-Cola, μέ τήν έπιγραφή «αυτό είναι

τό αίμα μου», μιά φωτογραφία μιᾶς ὀλόγυμνης σταυρωμένης γυναίκας, ἢ εἰκόνα ἑνός ὀρθόδοξου σταυροῦ στεφανωμένου μέ λουκάνικα κάποιας μάρκας καί ἄλλα τέτοια. Σέ ἄλλη ἔκθεση «ἔργο» «ζωγράφου» εἰκόνιζε σύμβολο μέ (!!!) ἢ τό Σταυρό νά ἀναδύεται ἀπό (!!). Δέν μποροῦμε νά ἐκφέρουμε τίς λέξεις.

Καθαρά, φαίνεται ἀπό τά «δύο μέτρα καί δύο σταθμά» ἢ ὀφθαλμοφανῆς μεροληψία ὄλων τῶν «ὑπερασπιστῶν» ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν ἔκφρασης.

ZED CLUB. ΓΙΑ ΜΙΑ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»;

Εὐχάριστη ἐντύπωση προκάλεσε γενικά ἢ ἀναμόρφωση καί ἀναδιοργάνωση στίς σύγχρονες ἐγκαταστάσεις της, τῆς «Νέας Γενιάς Ζηρίδη», ὑπό τόν τίτλο «ZED CLUB». Εἰδικά, ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι δέν μποροῦμε νά μὴν ἀναφερθοῦμε μέ ἐγκωμιαστικά σχόλια στό ἀπό τότε πασίγνωστο καί φημισμένο σχολεῖο, τό «Λύκειο ΑΘΗΝΑ, Ζηρίδη», τοῦ ὁποίου μετεξέλιξη ἀποτελεῖ ἡ σύγχρονη ἀποψη τοῦ «ZED CLUB».

Οἱ καλαίσθητες νέες ἐγκαταστάσεις στά Μεσόγεια καί ἡ ποικιλία τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων διαφημίσθηκαν δεόντως ἀπό τούς ὑπευθύνους τῆς «Νέας Γενιάς Ζηρίδη». Ἔτσι, ἕνα ὁμορφο, πολυσέλιδο, πολύχρωμο διαφημιστικό ἔντυπο ἔφθασε καί μέχρι τά γραφεῖα τῆς Π.Ε.Γ.

Προγράμματα γιά ἐνήλικες, προγράμματα γιά ἐφήβους, προγράμματα γιά παιδιά, σπόρ, μουσική, λογοτεχνία, ἱστορία, θέατρο, ἐσωτερική διακόσμηση, ζωγραφική, φωτογραφία ἀγιογραφία, γραφιστική κι ἕνα σωρό ἄλλες δραστηριότητες πού τραβοῦν τό ἐνδιαφέρον σ' ἕνα ἐργαστήριο ἐλευθέρων σπουδῶν προβάλλονται στό ἔντυπο.

Ὅμως, κάπου ἀνάμεσα στίς τόσο ἐνδιαφέρουσες καί δελεαστικές εἰδικότητες, λές καί θέλουν νά χαλάσουν τήν καλή ἐντύπωση, κάποιες ἄλλες περιέργες «σπουδές» ἀναφέ-

ρονται, τέτοιες πού μόνο σέ νεοεποχίτικες ὀργανώσεις μπορεῖ κανεῖς νά συναντήσει: Tae Kwon Do, Tai Chi, Yoga, Pilates, Yogalates στή γυμναστική καθώς καί Shiatsu, Ρεφλεξολογία, Ἀρωματοθεραπεία σέ κύκλο «ἐναλλακτικῶν» σεμιναρίων. Μάλιστα, ἔκπληξη προκαλεῖ τό γεγονός ὅτι ὀργανώνονται σεμινάρια γιά παιδιά στό ZED CLUB, μέ θεματολογία, τό Shiatsu καί τή Ρεφλεξολογία!

Εἴμαστε ἀκόμη, ἰδιαίτερα ἐπιφυλακτικοί στά διαφημιζόμενα σεμινάρια «Ψυχολογικῆς Ὑποστήριξης», ὅπου εἴθισται ἢ ψυχοθεραπεία, ἢ συμβουλευτική καί ἢ «θεραπεία μέσω τῆς τέχνης» (Art Therapy, Dance Therapy, Drama Therapy, Music Therapy), συχνά νά συνοδεύονται ἀπό πρακτικές χαλάρωσης, «δημιουργικῆς φαντασίας» καί διαλογισμοῦ. Ὅπως ἐπίσης καί στά σεμινάρια «Σωματογνωσίας» καί «Στρατηγικῆς Ζωῆς», ὅπου ἔννοιες ὅπως «αὐτογνωσία» καί «αὐτοεκτίμηση» συχνά ἀντιμετωπίζονται μέσα ἀπό τεχνικές τῆς λεγόμενης «θετικῆς σκέψης».

Ἰδιαίτερη ἀνησυχία μᾶς προκαλεῖ καί σχετική ἀναφορά σέ εἰδικό σεμινάριο μέ τίτλο «Στρατηγική Ζωῆς - Οἰκογένεια», ὅπου ἐπί λέξει ἀναφέρεται ὅτι στό σεμινάριο διδάσκεται ἡ «Ἴσορροπία καί ἁρμονία στή σύγχρονη οἰκογένεια μέσα ἀπό τήν ἀποβολή παλιῶν οἰκογενειακῶν προτύπων καί τή δημιουργία νέων,...»! Ἄραγε, ποιά θεωροῦνται ἀπό τόν μοντέρνο ψυχολόγο «**παλιά οἰκογενειακά πρότυπα**» πού χρήζουν **ἀποβολῆς**;

Τέλος, ἡ ἀνησυχία μας αὐτή ἐδράζεται ἀκόμη καί στό γεγονός ὅτι καί κατά τό παρελθόν, ἔχουν πραγματοποιηθεῖ σεμινάρια ἐναλλακτικῶν προδιαγραφῶν ἀπό τόν ἐν λόγω φορέα, σέ συνεργασία μέ ἐκπαιδευτές ἐναλλακτικῶν τεχνικῶν καί «Ἀνθρωπιστικῆς Ψυχολογίας».

Πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἀνάγκη τό φημισμένο «Λύκειο ΑΘΗΝΑ ΖΗΡΙΔΗ» νά διατηρήσει τήν καλή φήμη του.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Προς την εφημερίδα «η Γειτονιά μας»,
Fax: 210 6000885

Αγαπητή «Γειτονιά».

Στο ένθετο του Μαρτίου 2006, «οι Γιατροί της γειτονιάς μας» έχουν περιληφθεί και περιπτώσεις εναλλακτικών πρακτικών.

Σας έχουμε γράψει και στο παρελθόν σχετικά με τη λεγόμενη «εναλλακτική ιατρική» ή «εναλλακτική πρακτική». Η αντιστοιχία της είναι ανάλογη με την αστρολογία, την καφεμαντεία και τα όμοια. Καμία σχέση δεν έχει με την επιστήμη της ιατρικής αν και οι οπαδοί της –«θεραπευτές» και πιστοί-, πασχίζουν να την παρουσιάσουν σαν επιστήμη. Εν μέρει το έχουν κατορθώσει, κυρίως μέσω των ΜΜΕ που συχνά ανακατώνουν την ιατρική με τις εναλλακτικές πρακτικές στις παρουσιάσεις τους.

Η εναλλακτική «ιατρική» δείχνει να είναι αποτελεσματική σε κάποιες περιπτώσεις.

Όμως, όπως υποστηρίζουν και οι ιατροί τα αποτελέσματα αυτά οφείλονται ή στην υποβολή, που ασκεί ο εναλλακτικός «θεραπευτής» στον ασθενή, όπως και μέσω του εικονικού φαρμάκου (placebo) ή και σε άλλες φυσικές αιτίες που δεν έχουν σχέση με την εναλλακτική εφαρμογή.

Κάποιες φορές, ιατροί επιστήμονες εντάσσουν και εναλλακτικές μεθόδους στην πρακτική τους. Αυτό είναι ασυμβίβαστο με την επιστημονική ιδιότητα του ιατρού και δυστυχώς παρασύρει το κοινό. Θα μπορούσαμε εδώ να διευκρινίσουμε ότι η ιατρική είναι μία παράμετρος και η θρησκευτική επιλογή του ιατρού μία άλλη. Αν έχουμε πρόβλημα ιατρικό δεν είμαστε υποχρεωμένοι να δεχθούμε μαζί με την επιστημονική διάγνωση και την θρησκευτική επιλογή του ιατρού.

Είναι τέλος χαρακτηριστικό ότι όλες σχεδόν οι εναλλακτικές πρακτικές στοχεύουν στην δήθεν θεραπεία τού «όλου» ανθρώπου,

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, **89,5 FM**, μεταδίδονται οι έξις εκπομπές:

- 1) **Όρθόδοξη Μαρτυρία & Ζωή. Παρασκευή, 12.30-13.00.** Επιμελείται και παρουσιάζει ο Γραμματεύς τής Σ. Ε. επί τών αίρέσεων, π. Κυριακός Τσουρός.
- 2) **Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστewς. Τετάρτη, 15.00-16.00 & 2.00-3.00.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ένωση Γονέων για τήν Προστασία τού Έλληνορθοδόξου Πολιτισμού, τής Οικογενείας και τού Άτόμου). Παρουσιάστρια: κ. Αϊκατερίνη Άναγνωστοπούλου.
- 3) **Έκκλησία και Αιρέσεις. Πέμπτη, 16.00-16.30 & 2.00-2.30.** Παραγωγός: Π. Ε. Γ., σε συνεργασία μέ τή Σ. Ε. επί τών αίρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αϊκατερίνη Άναγνωστοπούλου.
- 4) **Όρθοδοξία και κακοδοξία. Πέμπτη, 20.30-21.00.** Επιμελείται και παρουσιάζει ο Άρχμ. π. Δανιήλ Γούβαλης.

Ίστοσελίδα τής **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**
www.ecclesia.gr, e-mail: **iera-synodos@ecclesia.gr**,
Ίστοσελίδα τής **Π. Ε. Γ.:** **www.ppu.gr**

δηλαδή «θεραπεία» σωματική, διανοητική, ψυχική και πνευματική, κάτι το οποίο δεν ισχυρίζεται ότι επιτυγχάνει ούτε και η παραδοσιακή γυμναστική της οποίας, εξ άλλου, δεν είναι και ο βασικός στόχος η ψυχή και το πνεύμα.

Τα συστήματα τα οποία εξαγγέλλουν δήθεν ολιστικές θεραπείες και ολιστική γυμναστική προέρχονται από θρησκευόμενα ανατολικής πνευματικότητας -ινδουισμός, βουδισμός κ.ά.- όπου η εμφανιζόμενη σαν «θεραπεία» ή «σωματική άσκηση» είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την πνευματική διάσταση του θρησκευόμενου.

Είναι μεγάλη παγίδα ο δήθεν διαχωρισμός της γιόγκα, αλλά και του βελονισμού, της ομοιοπαθητικής και του Pilates / Yogalates από την «ανατολική πνευματικότητα», κάτι που το δηλώνει κι ο Patanjali, ο «πατέρας της γιόγκα» (300 π. Χ.)!

Σας ευχαριστούμε
Κωνσταντίνος Παπαχριστοδούλου

Κοινοποίηση:
Συνοδική Επιτροπή επί των Αιρέσεων, της
Εκκλησίας της Ελλάδος, Fax.210 7272244

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ - ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΤΕΣ; - ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

«Τελείωσα πέρυσι το Λύκειο.

Σκοπός της επιστολής μου αυτής είναι να αναφέρω ορισμένα από τα κακώς κείμενα που παρατήρησα στο σχολείο όπου φοιτούσα, και να ζητήσω την άποψή σας σχετικά με το τι θα μπορούσε να είχε γίνει ώστε να μην δημιουργούνται παρόμοια περιστατικά στο μέλλον.

Στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου, φιλόλογός μου ήταν η κα ..., που με την καλή συμπεριφορά της είχε κερδίσει τη συμπάθεια των μαθητών.

Σε ένα από τα μαθήματα, μας παρουσίασε το βιβλίο «Κώδικας Ντα Βίντσι» και με τη βοήθεια όσων μαθητών ήξεραν για το βιβλίο, μας έκανε μια μικρή περιήληψη, λέγοντας ότι ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία. Την ώρα του διαλείμματος ακούστηκε να συζητά με μαθητές, λέγοντάς τους πως, αν θέλουν, μπορεί να τους δανείσει το βιβλίο. Όλη η ιστορία -η συζήτηση, ο δανεισμός και η επιστροφή του βιβλίου- έγιναν με διακριτικότητα.

Οι ίδιες σκηνές επαναλήφθηκαν άλλη φορά, με το βιβλίο Illuminati (Πεφωτισμένοι).

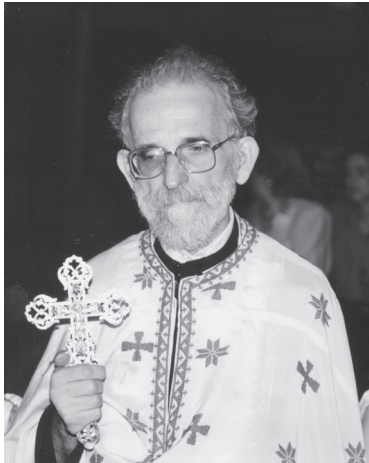
Η καθηγήτρια επίσης, στο ζήτημα του Προμηθέα και του Ιώβ θέμα που είχατε αναφέρει σε προηγούμενο τεύχος του «Διαλόγου¹», υπεραμύνθηκε των θέσεων του βιβλίου παρά τις αντιρρήσεις ορισμένων μαθητών.

Καθώς η καθηγήτρια αυτή μου είναι ιδιαίτερα συμπαθής, ζητώ τη βοήθειά σας για τον τρόπο που θα μπορέσει να πεισθεί για τη λάθος τοποθέτησή της».

Σχόλιο του «Διαλόγου»: Μέ αφορμή τήν έπιστολή του νεαρού μας αναγνώστη, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η προβολή αποκρυσταλλικής θεματολογίας -όσο κι αν αυτή έχει δυστυχώς πολιτογραφηθεί στη συνείδηση του κοινού ως κοινωνικά αποδεκτή και bestsellers- από καθηγητές προς τους μαθητές τους, αποτελεί κατάχρηση εξουσίας, απαράδεκτη συμπεριφορά και αθέμιτο προσηλυτισμό. Θά πρέπει δέ, να επεμβαίνει αυτεπαγγέλτως τό Ύπουργείο Παιδείας, όπου παρατηρούνται τέτοια κρούσματα.

Είναι απαράδεκτο κάποιιοι, στους οποίους χριστιανοί γονείς έμπιστεύτηκαν τά παιδιά τους, να έκμεταλλεύονται τό γεγονός και να παρασύρουν στίς κακοδοξίες τους αυτά τά παιδιά.

1. Ο έπιστολογράφος αναφέρεται έδώ σέ έπιστολή πού δημοσιεύθηκε στό τεύχος 40 του περιοδικού.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καί Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καί παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοί καί Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετεναρ୍କωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμο τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικές Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, Ὁρθόδοξη θεώρηση καί ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγγληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

20. Προβληματική καί στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπροῦκλιν, τόμοι Α', Β' καί Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιά τήν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄκομη συνιστοῦμε

24. Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικές πνευματικές ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως, Ἀλιάρτος 20-26/9/1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτική Ἐλευθερία, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ἢ παραθρησκεία; Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
30. Λεωνίδου Ι. Φιλιππίδου. Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
31. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναί ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Δ' ἔκδοση, Ἀθήνα, ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητική ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς (τηλ. 23710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καί νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου.
3. Α' Εὐρωπαϊκή συνδιάσκεψη - Καταστροφικές λατρεῖες καί ψυχο-ομάδες, Λεμεσός, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).
4. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλαγκόφτη, Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιά πραγματική ἀπειλή, ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ.: 2310-222.511).

Τά παραπάνω βιβλία διατίθενται στά βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δέν βρῖσκετε τά βιβλία 1-31, μπορεῖτε νά ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νά σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπί ἀντικαταβολῆ.